

KRONIKA

OBCE

SEDLNICE

DÍL I.

TATO KNIHA OBSAHUJE 598 STRAN.
V SEDLNICÍCH ROKU 1955

ČLEN MNV:

Josef Hrachovec

PŘEDSEDA MNV:

Stolý Sedanovský

Životopis kronikáře.

Pocházím z obce Rychaltic, která leží asi 3 kilometry severně od nejrozsáhlejšího moravského hradu Hukvald v okrese Místek. Můj otec, František Mácha, byl tesář a dodnes ještě žije. Je mu 75 let. Matka Aloisie, rozená Rožnovská, je stejného stáří jako otec a také ještě žije. Narodil jsem se 21. května 1920 v malé dřevěné chaloupce, která byla výměnkem k zemědělské usedlosti mého strýce, matčina bratra. Otec pracoval jako tesář v řezárň-
ském závodě ve Frýdlantě nad Ostravicí. Do obecné školy jsem chodil v Rychalticích. Pak jsem navštěvoval měšťanskou školu v Příboře. V roce 1935 jsem dokončil povinnou školní docházku. Protože jsem ve škole dobře prospíval, usiloval můj otec o to, abych studoval v učitelském ústavě v Příboře. Po dva roky mi však nebylo dopřáno vstoupiti do brány příbořského učitelského ústavu, protože ucházečů o přijetí bylo hodně. Konečně v roce 1937 jsem byl do ústavu přijat. V Příboře jsem studoval jeden rok a v dalším školním roce jeden měsíc. Město Příbor bylo v osudném roce 1938 okupováno německým vojskem. Vzpomínám dodnes na smutné loučení profesori a řádků v těchto osudných dnech s nejstarším učitelským ústavem na Moravě. Studia jsem dokončil ve Slezské Ostravě v roce 1941 v květnu. Po ukončení studia jsem pracoval u silniční správy jako dělník. Učitelskou službu jsem nastoupil dne 15. dubna 1942 jako učitelský praktikant na měšťanské škole ve Fryčovicích s platem 350 tehdejších korun. Dále jsem působil na školách ve Staré Vsi, v Chlebovicích a ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Dne 7. dubna 1943 musel jsem v důsledku nařízené pracov-

ního úřadu nastoupil práci spolu s jinými učiteli v Karlově Huti u Frýdku jako pomocný dělník. Protože nebylo koncem války práce, byl jsem přeřazen koncem roku 1944 k arcibiskupské lesní správě v Hukvaldech jako lesní dělník. Zde jsem pracoval až do konce války v roce 1945. Po osvobození jsem přišel spolu s jinými občany z rodné obce do Sedlnice. Zde jsem byl ustanoven učitelem. Později jsem převzal do vlastnictví rodinný domek - konfiskát. Do roku 1948 jsem působil na měšťanské škole. Pak jsem nastoupil na národní školu. V roce 1950 byl jsem jmenován ředitelem národní školy. Tuto funkci jsem vykonával až do roku 1953.

V roce 1945 jsem se oženil s Jiřinou Rožnovskou z Rychaltic. Jsem otcem dvou dětí, Libuše, narozené v roce 1952 a syna Jiřího, narozeného v roce 1946. Od roku 1945 jsem pracoval jako funkcionář v různých spolcích. Pracoval jsem také jako pokladník místního národního výboru. Ihned v roce 1945 jsem byl pověřen vedením obecní kroniky. Sbíral jsem si do dnešního dne prameny a prováděl kázně. V dalších zápisech chci podat budoucím pokolením pravdivý a nekreslený obraz dnešního života a práce lidu ve zdejší obci.

František Mácha,
učitel.

V Sedlnicích dne 7. února 1955.

Úvod.

Obec Lednice je obcí pohraniční, která byla v roce 1945 osídlena českým obyvatelstvem. Německá kronika byla založena v roce 1928 a byla sepsána až do roku 1938. Poslední rápis pojednává o včlenění Sudet do německé říše. Válečná léta nejsou v kronice zpracována. Jsou sepsána v konceptu do poloviny roku 1943. Proto historie let válečných není v této knize sepsána. Materiál pro rápisy byl shromážděn po celé první desetiletí t. j. od roku 1945 až do r. 1955. Vzhledem k tomu, že první desetiletí v osvobozené vlasti a zvláště ve zdejší nově osídlené obci, vykazuje pronikavé změny národnostní, politické a hospodářské, bylo přikročeno k sepsání historie obce za toto období podle následujících hledisek:

1. Krátká zmínka o dřívější historii obce.
2. Osídlení obce: a, doba od roku 1945 do odsunu Němců v roce 1946,
b, od skončení odsunu do definitivního přidělení konfiskovaného majetku do vlastnictví osídlenců,
c, změny nastalé v osídlení a jejich příčiny.
3. Vnitropolitické poměry v obci:
a, Období od r. 1945 do r. 1948,
b, Období od r. 1948 do dnešního dne.
4. Zemědělství: a, doba obnovy zemědělského podnikání po skončení války,
b, změny nastalé po parcelaci a přidělení zemědělských usedlostí a půdy do vlastnictví.

- c, Období od založení jednotného zemědělského družstva,
5. Výstavba obce:
 - a, obnovení důležitých objektů a zařízení zničených válkou.
 - b, vlastní mírové budování obce.
 6. Obchod, řemesla a živnosti.
 7. Školství: a, historie českého školství.
b, školství od roku 1945.
 8. Osvětová a tělovýchovná činnost.
 9. Život spolkový.
 10. Události většího významu, které nespadají do výše uvedených stálí.
 11. Mapa příloh doplňující všeobecná pojednání o událostech. (Příloha ke kronice).

V dalších letech bude pokračováno v zápisech v tom sledu, jak za sebou následovaly.

1. Z dějin obce.

Název Sedlnice vznikl ze staroslovanského slova selo, což znamená sídlo. V nejstarších dobách se patrně osada jmenovala Sedlo. Odtud potok, který osadou protéká, dostal jméno Sedlnica - nyní Sedlnička. Název potoka nalézáme už v listině z roku 1267, kdežto jméno osady se poprvé objevuje v roce 1359.

Rok:	název:	pramen:
1267	ab aqua Sedelnix	CDM/III. sv. Str. 403
1299	fluvium Cedlic	CDM/V. sv. Str. 118
1359	media villa Sedlicz	CDM/IX. sv. Str. 114/5.
1373	Sedlicze	Zemské desky moravské z r. 1373 vložka 277.
1374	Cedlicz	Půhoné knihy biskupství olomouckého.
1375	Sedlnicz	Samléž.
1411	Sedlnitz	Schullig: Meine Heimat str. 173.
1437	media villa Sedlnce	Půhoné knihy biskupství olomouckého.
1472	Sedlnicze	Samléž.

V Čechách a na Moravě je celá řada osad jejichž jména jsou stejného původu jako: Sedlice, Sedlec, Sedlisko, Sedliště, Sedličky a v oblasti Horního Šterka Sedlitz.

Jak vidět existovaly dříve dvě obce: Sedlnice manská po pravém břehu potoka a Sedlnice dědičná po levém břehu potoka. Jižní část katastru protíná státní silnice, kolem níž je skupina domů k Sedlnici

náležící. Tělo části obce se říkalo až do roku 1947 Dreigiebel. Výnosem ministerstva vnitra byla osada přejmenována na Borovec. Obě obce byly sloučeny v r. 1863 v jednu obec (zdůvodnění užíváního lokálu „v Sedlnicích“). Zjevuje-li se v listinách prvně název potoka, usuzujeme, že zde muselo existovat i sídliště. Vyskytuje-li se v r. 1359 zmínka o jedné polovině vsi, je pravděpodobné, že v této době existovala i druhá polovina osady.

Sedlnicí protéká potok Sedlnička směrem od jihu k severu. Tok je klikatý. V době povodní vylévá se Sedlnička z břehů a zaplavuje silnici a zahrady. Voda při povodních je velmi dravá a natropila již mnoho škod. Větší povodně byly naměřeny v r. 1795, 1847, 1885, 1891, 1924, 1937 a v r. 1949. Největší povodeň byla 8. srpna 1880. Značka na domě č. 108 udávala výšku vody při této povodni. Dům byl v roce 1954 zbořán. Značka byla přenesena na dům č. 106.

Katastr tvoří diluviální štěrky a hlíny, v blízkosti potoka alluviální písky.

Nejvyšší místo leží 309 m nad mořem, nejnižší položené místo 240 m nad mořem. Kostel 260 m nad mořem, Borovec 265 m nad mořem.

Zmínka o 3 rybníčcích je v dochovaném originálu poplatné knihy Sedlnice dědičné z roku 1685. Náležely k bývalému dědičnému statku. Byly na místě nynějších luk v Borovci. Hráze jsou dodnes zřetelné.

O dějinách obce je zmínka v Moravském Kravaňsku a ve Vlastivědě moravské, Příborový okres od Ferdinanda Pokorného. Dnes je již jisto, že obě obce existovaly již počátkem 13. století. V následujícím přehledu jsou uvedeni držitelé léna a držitelé dědičného statku pokud se dali zjistit z pramenů.

Sedlnice manská:

až do roku 1374?
1347 - 1434
1437 - ?
1472 - 1608
1608 - 1611
1611 - 1618
1618 - 1655
1655 - 1890
1890 - 1945

Peczo de Varkh (Pec a Varky),
Páni a Kravař,
Vilém Puklický a Posořič,
Sedlničtí a Choltic
Max Dieblichstein
Jiří Berger a Bergu
Orlíkové a Lažiska
Rod Eichendorfu
Hrabata Větrů a Lilie

Sedlnice dědičná:

až do roku 1472
1472 - 1630
1630 - 1718
1718 - 1767
1767 - 1770
1770 - 1771
1771 - 1772
1772 - 1786
1786 - 1833
1833 - 1867
1867 - 1900
1900 - 1949
1949 -

neznámo,
Sedlničtí a Choltic,
Pánové a Poppenu,
Halámové a Jičina,
augustinánský klášter Fulnek,
Bratři a Mönnicku,
Josef svob. pán Berečko,
hraběnka Canalová,
hraběnka Josefina Pachlová,
Rodina Meinerlová
Aresin Fallon
Rodina Crecoviczková
Československý stát

Část dědičného statku byla po první světové válce rozdělena mezi uchazeče při provádění pozemkové reformy. V obci se z tohoto statku dochoval pouze les. V roce 1949 byl restaurován spolu se statkem v Barbošovicích. Ve farním kostele jsou dochovány dva náhrobní kameny příslušníků šlechtického rodu Sedlnických a Choltic se staročeskými nápisy.

Zámek

Uprostřed obce je starý zámek, který patřil k Sedlnici man-
ské. Původní stavba byla ze dřeva. Pocházela z 15. století. Na
starých věžích byl prý vyznačen letopočet, který se vztahoval
k době postavení zámku. Nic bližšího není známo. Od F. Kleden-
ského pochází kresba, představující zámeček v roce 1817. Sever-
ní část budovy byla v r. 1917 z bezpečnostních důvodů zbou-
rána. V zámku dlíval na svých dovolených německý bás-
ník Eichendorf. V roce 1949 byl zámek i s přilehlými bu-
dovami a parkem ve velmi špatném stavu přidělen obci
do vlastnictví. V letech 1952-1954 byla další vadná část
zbourána a celá budova řádně opravena.

4-18

Nálezy

O tom, že kdysi kraj byl obydlen už v dávných dobách svěd-
čí některé nálezy. Asi v první čtvrtině 19. století našel majitel
usedlosti č. 278 asi tucet hlíněných nádob šedivé barvy, kte-
ré byly naplněny popelem. Ani jedna nádoba se nedochova-
la, protože nevědomý nálezeč prý všechny ve zlosti rozbil
lopatou. Ze tomu tak bylo, můžeme usuzovat z toho, že
v blízkosti náleziště o kterém byla zmínka byly učiněny
další nálezy. Na jaře 1930 prováděli na pozemku u č. 279
odvodnění. Pozemek patřil Josefu Ungrovi. Při kopání kaná-
lu byl nalezen v hloubce 1 a půl metru kamenný sekerom-
lat. Nevědomý nálezeč jej pověsil na větev stromu a poz-
ději jej donesl do školy. Podle sdělení universitního profeso-
ra dr. Liebuse pochází tento sekeromlat z mladší doby ka-
menné (3.000-2.000 let před Kristem). Je krásně opracován, což
svědčí o vyspělosti člověka tehdejší doby. Tímto nálezem na-
bylo na významu vyprávění o nálezu popelnice, který se udál
na místě vzdáleném jen asi 500 m od náleziště sekeromlatu.
Dne 15. června 1937 byl nalezen u plochy zahrady č. 400 opět
jeden kamenný sekeromlat o něco menší než první a silně

poškozený. Místo na němž byl nalezen první sekeromlat je vzdáleno od místa na němž byl nalezen druhý sekeromlat asi 200 m. Oba sekeromlaty jsou dosud ve někdejší škole.

V roce 1930 byly nalezeny při stavbě domu č. 326 při výkopu základů 2 velké ruby koně. Ruby byly dlouhé 9 cm. Oba byly silně poškozeny, na přední straně vyhované, hnědožlutě zbarvené a pokryty škráloupem. Oba ruby byly zaslány profesoru geologie na německé universitě v Braxe dr. Liebusovi. Tento sdělil, že jsou to ruby pravěkého koně (*Equus Germanicus*).

V předjaří vyskytují se po obou březích potoka a v přilehlých zahrádkách skoro přes celou obec ve velkém množství sněžěnky. Jsou chráněny a místa kde rostou jsou prokláseána za rezervaci. Sněžemek však ubývá, protože lidé brhají sněžěnky i s cibulkami.

Sněžěnky

19-20

Kdy byl postaven kostel a fara nevíme. První zmínka o faře je roku 1437, kdy olomoucký biskup propůjčuje léno pániům ze Šramberka. Zajímavé je to, že právo patronátní náleželo v tomto případě držitelu léna, přestože kostel i fara stály na straně dědičné. Původní starý kostel, jehož podobu máme dochovanou na obrázku malíře Fr. Kledenského stál na místě nynějšího kostela. Starý kostel byl zbořen a v letech 1824-1826 na jeho místě postaven kostel nový. Zajímavé je, že až do roku 1921 působili po celé století čeští duchovní. Obě války přečkal v hlavní věži jeden zvon z roku 1516 s latinským nápisem a zvonek na malé věži z roku 1644, který byl ulit na místním hřbitově. Kdy byla postavena nynější fara, není známo. V dnešní podobě ji vidíme

Kostel-fara

na obrázku malíře Fr. Kledenského z roku 1817.

Škola:

V obci byla škola, pravděpodobně německá, již před třicetiletou válkou. Nynější budova školy stojí na místě staré, dřevěné školy. V roce 1814 byla uskutečněna stavba školní budovy z cihel na patronátu olomouckého biskupa. V roce 1871 byla budova zvýšena o jedno poschodí. V roce 1911 byla přistavěna severní část budovy. V roce 1945 byly pozemky v okolí školy i s budovami spojeny s pozemkem školy.

Literatura: O dějinách obce Sedlnice je psáno v těchto pracích:

1. Moravské Kravaňsko z roku 1898. Str. 337.-341.
2. Vlastivěda moravská - okres příbořský od Ferdinanda Pokorného - strana 253.-266.
3. Josef Tutsch: Sedlnitz und seine 100 jährige Kirche.
4. Rudolf Leidolf: Charakteristisches aus der Pflanzenwelt von Sedlnitz. Kuhländchen ~~XIV~~, str. 162. X, str. 180
5. Alois Köhler: Erstmalige urkundliche Erwähnung des Dorfes Sedlnitz. Kuhländchen XIV, str. 162.
6. Josef Ulbrich (podle Fel. Jaschkeho): Sedlnitz im Jahre 1817. Kuhländchen III, str. 57.-62.
7. Walter Kubiena: Eichendorf und sein Landgut Sedlnitz. Kuhländchen VIII, str. 65, 81, 97. a 113.
8. Anna Bönschová: Zur Ortsgeschichte von Sedlnitz. Kuhländchen XIII.
9. Hausotter: Allod-gut Parlschendorf mit Erb-Sedlnitz. Unser Kuhländchen I, str. 97.
10. Ramaš: Sedlnice a její kámeček. Kravaňsko.
11. Gedenkbuch der Gemeinde Sedlnitz. 1928-1938.
12. Chronik der Häuser von Sedlnitz.

2. Osídlení obce.

Období od května 1945 do odsunu Němců.

Okamžitě v prvních dnech po skončení války a po obsazení obce sovětskou armádou vrátili se zpět do obce všichni Němci, kteří před příchodem sovětské armády obec opustili. K evakuaci byli občasně donuceni německou lidobranou (Volkssturmem). Při evakuaci dosáhli prostoru severní Moravy (Lumpperk - Sternberk), někteří dosáhli českých hranic. Při opuštění obce naložili na vozy potraviny, prádlo, šatstvo, maso, mouku, tuky a jiné věci. Někteří vezli s sebou také šicí stroje, radia a jiné cenné předměty. Většinu těchto věcí přivezli při návratu do obce zpět, pokud jim nebyly odebrány rudocurmějci, kteří je při zpáteční cestě kontrolovali. Někteří přišli při evakuaci o posah i o povoz. Jejich nálada byla velmi sklíčená. Naučovali na původce války a nechtěli pochopit, že jsou poražení. Do poslední chvíle věřili tomu, že zvítězí. Vzpomínali na doby, kdy žili v Rakousko-Uherské říši a také na život v první republice. Sami přiznávali, že si žili dobře a že se jim neděla krivda. V této době přicházeli do obce první osídlenci. Nově ustavený národní výbor měl plné ruce práce. Zasedal denně. Před úřadovnou národního výboru stály v prvních týdnech náskupky ucházejících o usedlosti a domky po Němcích. Národní výbor se opíral v prvních dnech osídlování o Košický vládní program, který stanovil, že Československo bude státem národním. Národní výbor přiděloval usedlosti na základě žádosti osídlenců doporučených národním výborem dosavadního bydliště osídlence. Jak se později ukázalo, doporučovaly národní výbory žádosti i osobám, které nepožívaly dobré pověsti, jen aby se těchto zbavily. A tak se stalo, že do pohraničí přišlo mnoho osob s pochybnou minulostí. Po přidělení domku

nebo usedlosti žili noví obyvatelé pod jednou střechou společně s Němci. Obyvatelstvo německé národnosti bylo ihned zapojeno do práce. Jak se měnil počet obyvatelstva v prvních dnech a měsících je zjevně z následujícího přehledu. Slavy jsou podle vydaných potravinových lístků.

<u>Datum:</u>	<u>Čechů:</u>	<u>Němců:</u>	<u>Celkem:</u>
1921	140	1626	1766
1930	146	1604	1750
1939	číslová statistika neuvádí národnost		1750
15. 6. 1945	377	1124	1501
18. 6. 1945	519	1131	1650
19. 6. 1945	546	1129	1675
20. 6. 1945	571	1138	1709
21. 6. 1945	580	1144	1724
25. 6. 1945	681	1165	1846
29. 6. 1945	754	1172	1926
3. 7. 1945	824	1186	2010
19. 8. 1945	1124	1173	2297
17. 9. 1945	1186	977	2163
15. 10. 1945	1202	896	2098
10. 12. 1945	1222	936	2158
7. 1. 1946	1218	951	2169
22. 7. 1946	1353	484	1837
31. 12. 1946	1484	25	1509
31. 6. 1947	1584	6	1590
31. 12. 1948		?	1650

Dozor nad Němci vykonávala milice, utvořená z civilistů. Početně slabá česká menšina nestačila na všechny úkoly. Probo byli v milici muži z okolních obcí zvláště z Příbora, Kopřivnice, Závěšic a z Libhoště. Milice měla na starosti internované osoby. Ti pracovali na obnově poškozených komunikací, na opravě zničených mostů, na opravě poškozených budov a na poli. Doba byla tehdy chaotická. Mnoho domů bylo opuště-

těna. Vyskytly se četné případy krádeží. Mnoho nepoctivých lidí se v tehdejší době obohatilo. Majetek Němců byl konfiokován a byl majetkem státu. Hodně lidí však nepřihlásilo k soupisu nepoctivým způsobem nabyté věci. Také milicionáři sami se hlásili k strážní službě proto, aby se obohatili. I mezi obyvatelstvem sousedních českých obcí našlo se mnoho těch, kteří Sedlnici znali a neuspořádaných poměrů ve svůj prospěch využili.

Všichni Němci byli označeni na základě narození, které platilo na celém území státu písmenem N, které bylo přisáto na zvláštní bílé podložce kruhového tvaru. Obyvatelstvo německé národnosti byly většinou ženy, děti a starci. Mužů bylo málo, protože povětšinou byli v zajetí nebo padli. Němcům byl zakázán pobyt na ulici ve večerních hodinách. K cestě do okolní obce nebo do města museli mít povolení národního výboru. Přístup do veřejných místností jim byl rovněž zakázán. Pobírali zvláštní pokravy nové lístky s menšími dávkami potravin. Vyučování pro německé děti nebylo zakázáno a děti nebyly vyučovány až do odsunu.

Odsun obyvatelstva německé národnosti.

Podle rozhodnutí vítězných mocností, Svazu sovětských socialistických republik, Spojených států severoamerických, Anglie a Francie, učiněného na společné konferenci těchto mocností v Postupimi v Německu, měla být také Československá republika zbavena občanů německé národnosti.

Tito uradili jako občane republiky v osudném roce 1938 stát. Ukázali se být nehodnými občany osvobozené republiky. Proto byli v r. 1946 odsunuti do Německa. Každá odsunutá

odsunutá osoba mohla s sebou vzít zavazadlo o váze 70 kg. Smíšená manželství, antifašisté, specialisté a osoby rakouské státní příslušnosti nebyly do odsunu pojety.

Odsun Němců ze zdejší obce byl proveden v měsíci červnu a červenci roku 1946. Zjistili přesně počet odsunutých Němců není možné. Muži byli ještě v zajetí, nebo padli. Mnoho osob bylo odsunuto spolu se spřízněnými rodinami nebo rodinnými příslušníky v jiných obcích. Největší zarmatovaný počet obyvatelstva německé národnosti ve zdejší obci činil 1186. Podle hlášení o odsunu ze dne 2. května 1946 bylo v Lednicích v seznamech pro odsun 172 mužů, 472 žen a 308 dětí do 14 let, s. j. 952 osob. Přibližně též počet osob byl odsunut. V obci zůstalo jen několik smíšených manželství, kde jeden z manželů byl německé národnosti. Také německý farář František Frömmel s otcem a kuchařkou Českou nebyli odsunuti, protože se odsunu bránili. Teprve v r. 1949 si o odsun navádali a byli odsunuti. Odsun proběhl v obci klidně.

Ze smíšených manželství zůstali v obci tiho občané německé národnosti a jejich rodinní příslušníci: Jiráková Marie č. 106, Panoschová Hedvika č. 83, Tannenbergrová Matylda č. 83, Reinscher Emil č. 11, Gustav Kosler č. 47, Friedel Josef č. 60, Schwarz Josef č. 218, Lirys Josef č. 324, František Bönisch č. 255, Magda Bönischová č. 255, Vilém Bönisch č. 286, Alois, Marie a Markéta Holubovi č. 337. Rodiny Holubová a Bönischová č. 255 byly na německa pronásledovány. Alois Holub a František Bönisch byli vězněni v německých koncentračních táborech. Dále zůstali v obci: Gustav Kosler ml., Anna Bönischová, Edis Bönischová, Růžena Krompalcová, Anna Heinrichová a Markéta Nybrová.

Dokončení osídlení po odsunu Němců.

Vškerý německý majetek v obci byl konfiskován podle dvou dekretů presidenta republiky. První dekret, dekret 12/45 Sb. konfiskoval veškerou zemědělskou půdu Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů. Druhý dekret, dekret 108/45 konfiskoval veškerý ostatní majetek těchto osob. Majetek konfiskovaný podle zmíněných dekretů se stal majetkem státu a přidělového řízení. O věcné příslušnosti k těmto dekretům byly vedeny dlouhé spory. Některé domky a usedlosti byly konfiskovány dekretem věcně nepřislušným. Bylo to zaviněno úředníky, kteří konfiskaci navrhovali. Některí osídlenci nebyli s tímto stavem spokojeni. Vyskytly se pověsti, že podle dekretu 12/45 bude úhrada za nemovitosti větší. Jak se později ukázalo nebylo na pověstech mnoho pravdy. Pouze u zahrad rodinných domků byla cena za 1 m² 7 Kčs, kdežto odhadní cena zahrad zemědělských usedlostí činila 56-70 haléřů za 1 m².

Zemědělské usedlosti konfiskované podle dekretu 12/45 byly spravovány Národním pozemkovým fondem (NPF) v Praze. Rodinné domky konfiskované podle dekretu 108/45 byly spravovány Fondem národní obnovy (FNO) v Praze. Práce s definitivním přidělováním majetku movitého i nemovitého do vlastnictví se dlouho protahovaly. Podle dekretu 12/45 byly zhruba skončeny do konce r. 1947 a podle dekretu 108/45 do konce roku 1949. V dalším přehledu je uveden seznam osídlenců s uvedením místa původu, dřívější výměrou půdy, novou výměrou půdy, odhadem v korunách ve staré měně a s uvedením příslušného dekretu. U některých čísel domovních se vyskytlo do přidělu do vlastnictví několik držitelů. 21-26

Lexnam osídlení:

číslo domu	Jméno	Obec:	Okres	stará výměra	nová výměra	Cena Kčs	Dekret
1.	Volný Ludvík	Kunčičky u Fr.	Místek	0,782	0,3063	9.692,-	108
2.	Romportl Bohumír	H. Sklanov	Místek	0,1966	0,8791	13.591,-	108
3.	Lichnovský Štěpán	Mniší	Franštát	0,8942	2,3850	35.000,-	12
4.	Jalůvka Bedřich	H. Sklanov	Místek	2,0088	1,9586	40.100,-	12
5.	Ermis Jan	Hukvaldy	Místek	1,6131	2,7149	49.600,-	12
6.	Holášek František	Příbor	Nový Jičín	23,5780	12,9746	176.000,-	12
8.	Koliba Petr	Mniší	Franštát	4,7003	12,9410	109.000,-	12
9.	Tobiáš Ludvík	Větrňkovice	Nový Jičín	1,0671	2,0022	25.400	12
10.	Vavrečka Josef	Krásné Pole	Klimkovic	20,4078	13,0589	172.500	12
12.	Polášek Alois	Mniší	Franštát	19,6425	13,4142	171.400	12
15.	Chrostek Cyril	Chlebovice	Místek	19,7437	13,7141	117.100	12
16.	Lichnovský Josef	Lichnov	Franštát	0,2166	0,6954	11.400	12
19.	Čannoch Karel	Zlín	Zlín	17,5981	13,4953	173.500	12
20.	Tichánek Josef	Sedlnice	Nový Jičín	?	0,1322	28.144	108
21.	Fajkus Alois	Rychaltice	Místek	21,7148	13,7209	197.700	12
22.	Gajdošík František	Kozlovice	Místek	2,0570	2,0077	46.500	12
23.	Kytka Ludvík	Brušperk	Místek	12,5091	13,0591	172.000	12
24.	Tomáš Jan	Trojanovice	Franštát	12,2288	12,7526	117.100	12
25.	Tomčala Jan	Monárka	Místek	2,4803	2,5149	29.800	12
26.	Janák Josef	Trojanovice	Franštát	21,3651	13,7902	122.200	12
27.	Bonovská Františka	Sedlnice	Nový Jičín	0,7584	1,1065	17.100	12
28.	Peichal Josef	Sedlnice	Nový Jičín	23,3384	13,6365	140.100	12
29.	Klosík Karel	Mniší	Franštát	2,8081	2,8737	32.200	12
30.	Filip Jan	Praha	Praha	23,4737	13,3104	158.500	12
31.	Jalůvka Sindřich	Vlčovice	Franštát	2,6508	2,9205	23.600	12
32.	Slabý Václav	Horní Sklanov	Místek	4,5062	3,0956	42.500	12
33.	Bednář Oldřich	Petřvald n. M.	Nový Jičín	20,5526	13,8898	195.100	12
34.	Jakubec František	Příbor	Nový Jičín	1,3259	1,5410	18.700	12

číslo domu	Jméno	Obec	Okres	stará výměra	nová výměra	Číslo Kčs	Dekret
35.	Janák František	Kozlovice	Místek	1,7719	2,6738	45.100	12
36.	Špinka Josef	Hustopeč	Hranice	17,6273	13,7997	185.100	12
37.	Opěla Oldřich	Palkovice	Místek	0,4838	1,3080	20.264	108
38.	Kahánek Janoslav	Lichnov	Franštát	2,0369	1,6865	23,700	12
40.	Bajcar Štěpán	Makov	Čadca	1,3654	3,0597	68.900	12
41.	Kašpar Jan	Franštát	Franštát	0,1949	0,2191		108
42.	Telářík Rudolf	Franštát	Franštát	0,3889	0,6198	57.589	108
43.	Sekáč Valentin	Makov	Čadca	6,6195	3,5668	68.000	12
44.	Škanka Jan	Závišice	Nový Jičín	0,6113	0,6965	17.600	12
48.	Eichler Josef	Příbor	Nový Jičín	0,2429	0,3477	12.879	108
49.	Škanka Eržen	Závišice	Nový Jičín	1,6888	0,4629	13.598	108
50.	Hanzelka Richard	Libhošť	Nový Jičín	1,0974	2,4797	36.500	12
51.	Hložanka Karel	Petřvald	Nový Jičín	0,0813	0,0983	16.587	108
52.	Hlývar Stanislav	Příbor	Nový Jičín	2,4945	0,3022	12.986	108
53.	Kalamba František	Michálkovice	Ostrava	3,1654	0,0804		12
56.	Kahánek Zdeněk	Mniší	Franštát	12,8399	13,1153	133.800	12
57.	Vysocký Vojtěch	Třnávka	Nový Jičín	30,9446	13,4225	145.000	12
58.	Klímek Karel	Matylovice	Místek	5,7208	13,4238	124.700	12
59.	Zátopek Alois	Rychaltice	Místek	25,1060	13,9754	180.500	12
62.	Michálek Metoděj	Závišice	Nový Jičín	0,3223	0,6133	41.374	108
63.	Kotiš Inocenc	Sedlnice	Nový Jičín	2,6218	2,9373	40.400	12
64.	Majer Josef	Příbor	Nový Jičín	9,6206	12,5901	138.500	12
65.	Polášek František	Loučany	Olomouc	0,1362	0,1548	3.375	108
66.	Valant Bohuslav	Fryčovice	Místek	7,2501	8,3663	72.800	12
67.	Babinec Hynek	Lichnov	Franštát	4,2738	3,0942	35.300	12
68.	Švrnček Jan	Staré Hamny	Místek	22,4078	13,5133	165.400	12
69.	Tobola Bohuslav	Kozlovice	Místek	14,9593	12,7217	136.000	12
70.	Gazda Emil	Sedlnice	Nový Jičín	1,7899	3,0871	42.700	12
72.	Škařupa Alois	Kunovice	Val. Meziříčí	3,3370	3,5185	42.700	12
73.	Michálek Josef	Závišice	Nový Jičín	0,8447	0,4628	32.735	108

číslo domu	Jméno	Obec	Okres	stará výměra	nová výměra	Číslo Kčs	Dekret
74.	Kocián Josef	Kozlovica	Místek	9,0092	12,7385	87.700	12
76.	Holan Emil	Třnávka	Nový Jičín	18,6963	13,5202	185.300	12
77.	Marta Vojtěch	Fryčovice	Místek	3,9929	3,4761	54.800	12
79.	Lukaš Karel	Ostravice	Místek	1,9689	2,0183	43.100	12
80.	Vyřval Vojtěch	Kozlovica	Místek	0,2116	1,6350	26.000	12
81.	Tobola František	Kozlovica	Místek	16,4394	13,0199	143.000	12
82.	Michna František	Příbor	Nový Jičín	1,3122	2,9670	28.400	12
84.	Dostál Stanislav	Frydek	Frydek-Místek	15,0549	13,7453	131.300	12
85.	Janyška František	Hostašovice	Nový Jičín	2,5386	3,4159	44.300	12
86.	Kutáčová Marie	Dřnholec	Nový Jičín	3,2130	2,9088	34.400	12
87.	Valhuda František	Horní Sklenov	Místek	0,550	0,3327	17.392	108
89.	Oleják Adolf	Příbor	Nový Jičín	11,4614	13,5555	163.300	12
90.	Jančan Vítězslav	^{Hrabůvka} Hrabůvka	Ostrava	1,7790	1,1679	29.200	12
91.	Ručka Josef	Rychaltice	Místek	0,1623	1,8188	22.100	12
92.	Pluchar Vladimír	Hodoňovice	Místek	0,2725	0,5877	24.843	108
93.	Mičan Vladimír	Fryčovice	Místek	4,3095	3,2212	40.700	12
94.	Kybínal Brátnislav	Dřnholec	Nový Jičín	0,0492	1,9358	20.900	12
95.	Kulčák Josef	N. Hrozankov	Val. Meziříčí	23,2495	13,5322	82.200	12
96.	Škarka Josef	Libhošť	Nový Jičín	3,5998	3,3165	68.500	12
98.	Maliková Marie	Libhošť	Nový Jičín	1,4464	1,3370	13.600	12
99.	Bohdě Antonín	Libhošť	Nový Jičín	0,3400	0,2543	34.495	108
100.	Jurečka Ludvík	Mniší	Franštát	3,6657	2,6660	47.700	12
101.	Pustějovský Václav	Libhošť	Nový Jičín	1,3875	3,9068	46.900	12
102.	Kabát Josef	Hukvaldy	Místek	1,1509	?	13.700	108
103.	Hanzlík Josef	Přechalov	Nový Jičín	2,1879	2,1860	25.100	12
110.	Sobotík Ludvík	Mniší	Franštát	2,6165	2,5531	39.500	12
112.	Jalůvka Karel	Rychaltice	Místek	1,8120	1,7733	52.800	12
113.	Rajnoch Karel	Kunčičky	Ostrava	0,6874	0,7406	12.916	108
115.	Piskoř Jan	Dolní Sklenov	Místek	2,3201	4,1244	60.400	12
116.	Holiš Cyril	Dřnholec	Nový Jičín	1,6250	0,9642	20.027	108

Číslo domu	Jméno	Obec	Okres	Stará výměra	Nová výměra	Cena Kčs	Dakret
118.	Bortel Petr	Závišice	Nový Jičín		2,8502	34.052	108
123.	Janík Ladislav	Hodoňovice	Místek	1,5801	1,4470	25.500	12
124.	Michnová Anna	Libhošť	Nový Jičín	1,2012	1,2761	30.300	12
125.	Blinka Josef	Libhošť	Nový Jičín	0,1733		10.934	108
126.	Vašica František	Sedlnice	Nový Jičín	0,0209	0,2029	19.821	108
128	Bil Michal	Horní Bečva	Val. Meziříčů	2,0285	2,0539	40.600	12
129.	Němec Josef	Zubří	Val. Meziříčů	2,5531	3,1856	48.500	12
131.	Šlovák Josef	Prostr. Bečva	Val. Meziříčů	2,3289	2,9167	38.000	12
132.	Havlák Bedřich	Krmelín	Ostrava	0,3176	2,5172	46.300	12
133.	Balaš František	Vratimov	Místek	0,5373	0,6736	25.500	12
134.	Kahánek Jan	Vlčovice	Franštát	2,7064	2,0691	33.100	12
136.	Bortel Josef	Mnišů	Franštát	0,1421	1,4721	25.500	12
138.	Jalůvka Václav	Kozlovice	Místek	0,1342	1,1802	18.000	12
140.	Lupík Augustin	Mnišů	(Nov) Franštát	8,2424	12,4928	119,100	12
141.	Skurka Martin	Makov	Čadca	3,5592	2,4726	36.700	12
142.	Kociš Štěpán	Makov	Čadca	0,0185		9.129	108
143.	Salát Jan	Baška	Místek	1,0305	1,4338	29.900	12
145.	Pustějovský Bedřich	Horní Sklenov	Místek	0,1058	1,8228	14.606	108
146.	Polášek Bedřich	Kopřivnice	Nový Jičín	0,0269	2,7055	43.100	12
148.	Matějek Antonín	Horní Sklenov	Místek	0,1105	0,4706	18.800	12
149.	Frydrych Emil	Libhošť	Nový Jičín	2,0425	1,9767	38.900	12
150.	Lazický Hubert	Ostrava	Ostrava	0,5673	0,5730	15.900	12
151.	Harabiš František	Kozlovice	Místek	2,8212	2,4339	53.400	12
152.	Tobola Jan	Kozlovice	Místek	0,0137	1,5282	20.700	12
154.	Krompale Jaroslav	Druholce	Nový Jičín	2,2609	2,0515	38.000	12
155.	Volný Antonín	Libhošť	Nový Jičín	28,3171	12,9535	136.400	12
156.	Burda Richard	Rybi	Nový Jičín	3,6733	2,3331	28.900	12
157.	Mikeska František	Trojanovice	Franštát	1,5949	1,5734	21.000	12
158.	Vrbský Václav	SSSR	Dubno	29,1270	13,7843	138.300	12
160.	Parlčák Josef	Vigantice	Val. Meziříčů	9,8886	13,4261	109,200	12

Chyba

Číslo domu	Jméno	Obec	Okres	stará výměra	nová výměra	Cena Kčs	Dekret
161.	Petrlik Josef	Lichnov	Franštát	22,9061	13,6587	143.800	12
163.	Banoš Ludvík	Solance	Val. Meziříčí	7,3261	4,3537	61.700	12
164.	Čajánek Josef	Dolní Sklenov	Mistek	1,8129	2,2887	25.400	12
165.	Volný Annošt	Horní Sklenov	Mistek	0,2431	2,3297	29.600	12
166.	Čunta Jan	Příbor	Nový Jičín	0,9280	1,6000	37.300	12
167.	Klos Jan	Závišice	Nový Jičín	0,3551	0,9460	33.047	108
168.	Stovářková Josefa	Pn. Bečva	Val. Meziříčí	0,5794	1,7305	40.900	12
169.	Zátopek Janoslav	Metylovice	Mistek	7,0860	12,3990	136.200	12
170.	Býma Josef	Hodslavice	Nový Jičín	6,5493	8,3273	60.000	12
171.	Broz Tomáš	Mniší	Nový Jičín	0,1413	0,9912	17.303	108
173.	Macháček Jan	Libhošť	Nový Jičín	8,8069	9,3384	89.700	12
174.	Blatoň Josef	Kunčice p. O.	Mistek	1,3299	1,4770	26.600	12
175.	Macháček Janoslav	Libhošť	Nový Jičín	7,2767	2,8405	51.500	12
176.	Jakubec Josef	Trnávka	Nový Jičín	5,2790	7,5773	93.700	12
177.	Jakubec Josef	Trnávka	Nový Jičín	8,3951	3,6586	59.100	12
178.	Večeřa Karel	Malenovice	Mistek	22,5339	13,1621	142.100	12
179.	Klos Robert	Závišice	(Mist) N. Jičín	0,0964	0,6799	13.229	108
180.	Zeman Rudolf	Kozlovice	Mistek	1,2111	1,5041	30.800	12
181.	Vodička Rudolf	Příbor	Nový Jičín	0,9446	1,0933	22.205	108
182.	Kahánek Rudolf	Libhošť	Nový Jičín	1,1653	8,9563	78.800	12
183.	Macháček Karel	Libhošť	Nový Jičín	17,7387	13,0058	182.500	12
184.	Mikulěnka Ladislav	Příbor	Nový Jičín	0,1760	2,4763	30.218	108
187.	Hanzelka Josef	Sedlnice	Nový Jičín	2,2762	3,0580	53.515	12
190.	Kubis Alfonz	Fryčovice	Mistek	0,3205	1,8688	42.800	12
192.	Barřík Rudolf	Mniší	Franštát	0,0637	1,0040	4,200 ?	108
194.	Badůra Rudolf	Paskov	Mistek	0,2499	7,0016	57.000	12
195.	Parlík Josef	Val. Prosenice	Hranice	0,2424	3,3938	85.000	12
196.	Marak Alois	Sedlnice	Nový Jičín	0,0875	0,0877	13.284	108
198.	Povalová Helena	Kunovice	Val. Meziříčí	2,9733	7,0555	66.800	12
199.	Chyba Josef	Libhošť	Nový Jičín	0,4098	3,4935	53.300	12

Ogla

číslo domu	Jméno	Obec	Okres	stará výměna	Nová výměna	Cenakůs	Dekret
191.	Melnar Pavel	Rybi	Nový Jičín	0,3758	3,9005	48.100	12
200.	Filip Zdeněk	Zavišice	Nový Jičín	1,2368	3,4760	60.700	12
201.	Krutílek Alois	Lhotka	Mistek	9,4337	9,8764	156.700	12
202.	Bunkeťová Lucie	Albrechtický	Nový Jičín	0,9992	2,6582	46.400	12
203.	Havlaček Alois	Stará Ves n.O.	Mistek	2,6229	3,1474	76.700	12
205.	Kolář Robert	Libhošť	Nový Jičín	?	3,5397	40.700	12
206.	Švrček Hynek	Lichnov	Franštát	0,5781	2,5796	28.000	12
207.	Dátka František	H. Bačva	Val. Meziříčí	2,6421	2,5461	43.500	12
208.	Bouchal Valentin	Těšov	Uh. Brod	31,0237	11,9497	228.000	12
209.	Sochor Julius	Libhošť	Nový Jičín	0,4545	0,6269	11.008	108
210.	Zátopek Alois	Libhošť	Nový Jičín	13,1054	13,0143	149.700	12
211.	Masopust Josef	Fryčovice	Mistek	3,0932	2,0402	35.400	12
212.	Mucha Čeněk	Hukvaldy	Mistek	1,3359	1,8705	27.000	12
213.	Edrňák Ladislav	Sedlnice	Nový Jičín	6,8385	3,9145	89.600	12
214.	Jučena František	Mniší	Nový Jičín	2,6958	2,8860	46.900	12
215.	Hájek Alois	Sedlnice	Nový Jičín	12,7758	12,8547	144.500	12
216.	Judrák Jaroslav	Libhošť	Nový Jičín	3,1922	2,3462	^{16.818} 63.500	12
219.	Koliba Josef	Mniší	Nový Jičín	20.5939	13,4497	153.600	12
220.	Mae Adolf	Příbon	Nový Jičín	0,2972	2,7396	45.900	12
221.	Suchoň Josef	Hukvaldy	Mistek	0,1653	1,3349	30.100	12
222.	Vrbica Ladislav	Libhošť	Nový Jičín	11,5612	13,1161	150.300	12
223.	Boháč Čeněk	Lichnov	Franštát	0,8645	2,1426	36.700	12
224.	Pustka František	Lhotka	Mistek	7,1285	2,4229	44.700	12
225.	Válová Františka	Loučka	Val. Meziříčí	1,1096	1,0045	37.300	12
226.	Čadomorský Adolf	Fryčovice	Mistek	0,7257	1,0509	26.400	12
228.	Hanzelka František	Sedlnice	Nový Jičín	5,0368	4,9563	68.800	12
229.	Kratochvíl Jiří	Kunčice n.O.	Mistek	0,6179	0,3669	40.880	108
231.	Filip Oddřich	Příbon	Nový Jičín	12,8573	12,9379	108.400	12
232.	Lička Miroslav	Rychaltice	Mistek	3,8988	11,6928	89.700	12
233.	Banton Rudolf	Libhošť	Nový Jičín	0,5197	3,3130	79.179	108

Czba

Číslo domu	Jméno	Obec	Okres	stará výměra	nová výměra	Cena Kčs	Dekret
234.	Rožnovský Jaroslav	Hukvaldy	Mistek	0,5326	2,0461	26.600	12
235.	Jarolím Lidvík	Kunčice u O.	Ostrava	0,1147	0,2365	?	108
237.	Kalata František	Morárka	Frydek -Milet	2,0323	4,9047	56.000	12
238.	Němec Josef	Ostravice	Mistek	1,6763	2,9754	51.600	12
239.	Suchoň Oldřich	Hukvaldy	Mistek	2,5574	2,2446	32.200	12
242.	Kubán Josef	Hon. Bečva	Val. Meziříčí	1,3193	2,3091	33.700	12
243.	Parlásek Rudolf	Morárka	Mistek	2,6237	4,7228	54.600	12
245.	Kybinal František	Příbor	Nový Jičín	0,0770	2,7778	34.600	12
246.	Kybinal František	Hodoňovice	Mistek	24,1945	13,1794	142.100	12
	Vrbica Ladislav, ml.	Libhošť	Nový Jičín	3,0772	10,4662	56.300	12
247.	Klos Vilém	Libhošť	Nový Jičín	3,2914	3,1169	40.300	12
248.	Pitřiková Marie	Morárka	Mistek	7,1139	2,0871	25.800	12
250.	Kylnanová Marie	Studénka	Bílovec	1,1588	3,2084	61.800	12
251.	Vondrák Karel	Lozý	Fryštát	1,4326	1,5311	24.300	12
255.	Böknischová Magda	Sedlnice	Nový Jičín	2,0017	0,7082	49.838	108
256.	Kašpárek Jaroslav	Lichnov	Franštát	10,8692	11,1151	132.900	12
257.	Kubelka Alexandr	SSSR	Kijev	1,5145	2,5838	30.500	12
260.	Šubert Jan	Rychaltice	Mistek	1,1052	1,7862	42.577	108
261.	Matuš Jan	Veňovice	Franštát	2,2325	3,1016	36.800	12
262.	Rožnovský Miroslav	Rychaltice	Mistek	7,2738	10,7723	99.400	12
264.	Vašínek Karel	Tichá	Franštát	1,2598	3,2976	47.100	12
266.	Divín Josef	v. Prosenice	Hranice	0,7758	2,1909	35.900	12
267.	Polásek Robert	Tichá	Franštát	6,0485	6,0404	83.000	12
268.	Sluka Antonín	Tichá	Franštát	7,2872	5,3406	70.200	12
269.	Švare Vilém	Libhošť	Nový Jičín	26,9791	13,2034	168.500	12
270.	Kališ Čaněk	Ostrava	Ostrava	7,5719	5,5925	57.200	12
271.	Matulík Alois	Pozlorice	Uh. Brod	26,5532	12,9794	154.800	12
272.	Juňica Blažej	Hukvaldy	Mistek	4,5820 1,9881	2,7543	22.600	12
273.	Závodný František	Lhotka	Mistek	2,5140	3,1912	40.500	12
274.	Michna Annoš	Příbor	Nový Jičín	3,1996	3,9170	36.400	12

Chyba!

Číslo domu	Jméno	Obec	Okres	stara' výměra	nová výměra	Číslo kčs	Dekret
277.	Michna Sylvestr	Mižní Lhoty	Frydek - Mlýn	2,5933	2,1723	34.900	12
278.	Váhala Alois	Kojetina	Nový Jičín	9,7441	11,2820	120.200	12
279.	Juřica František	Monárka	(Fryd) Mistek	4,5820	11,9539	113.000	12
280.	Honák František	Mniší	Nový Jičín	1,6406	1,9826	29.600	12
281.	Drga Jan	Sedlnice	Nový Jičín	1,1319	0,9875	49.100	12
282.	Galia Augustin	Příbor	Nový Jičín	?	12,6866	188.600	12
285.	Petr Miloš	Zdrvišice	Nový Jičín	0,0252	0,0252	?	108
286.	Milan Metoděj	Nová Ves	Mistek	0,1237	0,2447	47.825	108
288.	Bednařík Jaroslav	Tnava	Zlín	1,0019	8,3566	69.500	12
289.	Bačurová Aloisia	Libhošť	Nový Jičín		0,1581	12.243	108
291.	Rousová Libuše	SSSR	Dubno	3,2568	2,3990	53.600	12
292.	Michálek Otakar	Zdrvišice	Nový Jičín	0,9590	0,1047	?	108
294.	Hanok Karel	Ostrovce	Mistek	3,4343	5,0200	62.100	12
295.	Zdruba Ladislav	Hájov	Nový Jičín	1,7529	3,1598	42.000	12
296.	Nendza Rudolf	Frydlant	Mistek	1,8747	2,1570	33.100	12
297.	Ernis Klement	Horní Sklanov	Mistek	0,7165	2,9830	62.480	108
299.	Šustek Zdeněk	Libhošť	Nový Jičín		0,2255	28.702	108
300.	Kletanský Josef	Libhošť	Nový Jičín	0,3054	0,3054	39.035	108
301.	Mikulenk Jaromír	Vsetín	Vsetín	1,1950	1,2664	32.100	12
304.	Staráštka Kazimír	Mniší	Nový Jičín	0,0415	0,8615	17.428	108
305.	Smolík Jan	Rychaltice	Mistek		0,1334	?	108
306.	Kričar Jan	Horní Sklanov	Mistek	0,6770	1,9146	42.751	108
307.	Kalineová Emilie	Halenkov	Vsetín		0,8633	18.461	108
308.	Failhauer Jaromír	Libhošť	Nový Jičín	0,0750	0,5950	21.094	108
309.	Novák Bohumil	Dolní Sklanov	Mistek	0,2886	2,1621	12.813	108
310.	Bražina Oldřich	Libhošť	Nový Jičín		0,6953	17.312	108
311.	Krakovský Rudolf	Fryčovice	Mistek	0,1034	0,4976	15.844	108
312.	Grygar Bohumil	Fryčovice	Mistek	0,0661	0,4940	15.790	108
313.	Lichnorský Annoš	Zdrvišice	Nový Jičín	?	2,7018	52.100	12
314.	Jahn Jaromír	Zdrvišice	Nový Jičín	0,2891	0,6637	36.689	108

Clyba

číslo domu	Jméno	Obec	Okres	stará výměra	nová výměra	Číslo Kčs	Dekret.
315	Milát Jan	Fryčovice	Mistek	0,1913	0,9217	26.481	108
318	Monysová Zdenka	Horní Sklenov	Mistek	0,3484	0,3320	45.164	108
321	Zátopek Jaromír	Mniší	(No) Franštát	0,1178	2,3040	26.300	108
322	Novák Ludvík	Sedlnice	Nový Jičín		1,5123	37.985	108
323	Barabašová Julie	Libhošť	Nový Jičín		0,2253	28.674	108
324	Stryžovský Emil	Sedlnice	Nový Jičín		0,1743	22.341	108
325	Mrkvica Bohuslav	Vsetín	Vsetín		1,4338	43.499	108
326	Erlach František	Stará Ves František	Mistek		1,4760	35.887	108
328	Říha František	Horní Sklenov	Mistek		2,0692	33.803	108
329	Hykl Bohumír	Horní Sklenov	Mistek		0,5081	27.459	108
330	Hanzelka Jaromír	Paččov	Vsetín		0,1007	?	108
333	Bubík Stanislav	Sedlnice	Nový Jičín		0,1579	25.399	108
334	Kolpek Alois	Stará Ves n.O.	Mistek		0,5578	24.591	108
338	Klos Karel	Libhošť	Nový Jičín		0,8163	39.102	108
344	Hrachovec Josef	Ostrava	Ostrava		2,8175	38.400	12
399	Hnědánek Antonín	Mniší	Nový Jičín	0,0988	0,1200	24.314	108
400	Hajduček Josef	Rychaltice	Mistek		0,2035	37.875	108
401	Jalovka Jan	Mniší	Franštát	0,2018	0,3962	33.834	108
402	Böhm Emil	Sedlnice	Nový Jičín	0,0950	0,8030	25.929	108
403	Kuběna Jan	Sedlnice	Nový Jičín		0,4096	26.028	108
406	Šenk Josef	Libhošť	Nový Jičín		2,5819	45.700	12
407	Mácha František	Rychaltice	Mistek	0,1280	0,0996	34.945	108
408	Heský Josef	Sedlnice	Nový Jičín	0,1400	0,1701	26.430	108
340	Hubeňák Emil	Sedlnice	Nový Jičín		0,0579	14.182	108
311a	Rožnorská Marie	Fryčovice	Mistek		0,8362	19.044	108
bez č.	Mikulanka Josef	Příbon	Nový Jičín		0,4041	1.630	108
384	Papež Jan	Těšov	Uh. Brod		12,9716	85600	12

Jména nových osídlenců jsou uvedena podle toho, kterým byl přidělen konfiskovaný majetek do vlastnictví. Do té doby byli osídlenci národními správci konfiskovaného majetku. Mnoho národních správ se však do doby přidělu vystřídalo. Na některých domcích nebo usedlostech se vystřídali dva i tři národní správci. Aby byl aspoň přibližně zachycen pohyb obyvatelstva a střídání národních správ budíž uveden tento přehled:

Jednou se vystřídali osídlenci na těchto popisných číslech:

16., 27., 28., 29., 30., 34., 36., 38., 43., 48., 51., 67., 69., 71., 84., 89., 91., 93., 94., 95., 97., 113., 116., 119. do zbourání, 120., 128., 131., 133., 134., 139. do zbourání, 154., 156., 160., 163., 170., 173., 175., 190., 192., 195., 198., 199., 200., 206., 208., 212., 219., 223., 224., 226., 227. do přestavby a přidělu MNV, č. 229., č. 239., 240. do zbourání, 251., 254., 257., 258., 261., 269., 270., 273., 275. do požáru, 278., 280., 285., 288., 291., 295., 309., 326., 328. a č. 336. Celkem 73 případy.

Dvakrát došlo ke změně osídlence na těchto č. p.: 37., 44., 52., 72., 102., 104., 105. do zbourání, 111. do zbourání, 127. do zbourání, 140., 149., 181., 226., 234. Celkem 14 případů t. j. 28 osídlenců.

Třikrát na těchto č. p.: 137., 158., a čtyřikrát v 1 případě což představuje 10 změn. Celkem došlo až do doby přidělu k 111 změnám.

Z toho zůstali osídlenci v místě a obdrželi do vlastnictví jiný majetek v 30 případech. To představuje po odečtení asi 82 případů dosti velké procento změn. Do vlastnictví bylo přiděleno asi 265 usedlostí. To znamená že asi 30 procent prvňáků osídlenců obec opustilo. Ve většině případů se jednalo o lidi se špatnou minulostí. Nábytek a jiné movité předměty byly v usedlostech podle dekretu 108/45 rodávaný ve voláštinném řízení, které není v předchozím přehledu zachyceno. Živý inventář a stroje na remědělských usedlostech jsou součástí odhadní částky uvedené v předchozím přehledu osídlenců. Abychom si mohli učinit obraz o kterých míst, vesnic, okresů nové obyva-

kele' p'isli, je uveden tento přehled:

Osídlenci pocházející z okresu Nový Jičín:

<u>z obce:</u>	<u>počet rodin:</u>
1. Libhošť	30
2. Sedlnice	20
3. Příbor	15
4. Lávišice	12
5. Drnholec	4
6. Trnávka	3
7. Rybí	2
8. Petřvald	2
9. Větřkovice	1
10. Hodslavice	1
11. Prchalov	1
12. Kopřivnice	1
13. Kojetín	1
14. Hájov	1
15. Hostašovice	1
16. Albrechtický	1
<u>z 16 obcí</u>	<u>96 rodin</u>

Okres Místek:

<u>z obce:</u>	<u>rodin:</u>
1. Sklanov-Hukvaldy	23
2. Rychaltice	11
3. Fryčovice	10
4. Kozlovice	9
5. Morávka	5
6. Osbravice	3
7. Hodonovice	3

8. Lhotka	2
9. Metylovice	2
10. Kunčice p. O.	2
11. Stará Ves	2
12. Chlebovice	1
13. Brušperk	1
14. Palkovice	1
15. Staré Hamry	1
16. Paskov	1
17. Trýdlant	1
18. Měrkovice	1
19. Nová Ves	1
20. Baška	1
21. Kunčičky u Místku	1
22. Malenovice	1
23. Nižní Lhoty	1
24. Vratimov	1
<hr/>	
z 24 obcí	84 rodin

Okres Frenštát:

<u>z obce:</u>	<u>rodin:</u>
1. Mniší	18
2. Lichnov	7
3. Tichá	3
4. Trojanovice	3
5. Vlčovice	2
6. Frenštát	2
7. Věřovice	1
<hr/>	
ze 7 obcí	36 rodin

Okres Kolašské Mezíříčí:

<u>z obcí:</u>	<u>rodin:</u>
1. Prostřední Bečva	3
2. Kunovice	2
3. Horní Bečva	2
4. Loučka	1
5. Loharec	1
6. Zubů	1
7. Vígantice	1
8. Nový Hrozenkov	1
<u>z 8 obcí</u>	<u>12 rodin</u>

Další okresy s méně okresy obcemi a rodinami nejsou uvedeny. Aby bylo zřejmo jak různorodé je obyvatelstvo, následuje tento přehled:

Z okresu Nový Jičín	ze 16 obcí	96 rodin
z okresu Místek	ze 24 obcí	84 rodin
z okresu Frýdlák	ze 7 obcí	36 rodin
z okresu Val. Mezíříčí	z 8 obcí	12 rodin
z dalších 10 okresů	ze 20 obcí	35 rodin.
Celkem z 14 okresů	ze 75 obcí	263 rodin
Volynští Češi z SSPR		3 rodiny.

Přehled je zpracován podle posledních bydlišť osídlenců. Rodiny, které se do obce přistěhovaly a žily v nájmu nejsou do statistiky pojaty. Jak vidět z přehledu žije nyní v obci nejvíce obyvatelů z blízkých obcí a z blízkých okresů. Přehled nám představuje situaci v osídlení během prvních čtyř let t. j. asi do konce roku 1949. V dalších letech došlo ještě k dalším změnám, jak o tom bude pojednáno ještě později. Zachytit všechny změny podrobně nebylo dosti dobře možné.

Obec Sedlnice měla v roce 1945 409 popisných čísel. Podle dekretu 108/45 a 12/45 bylo přiděleno 265 usedlostí a domků. Většinou re-
 mědělských usedlostí tvořila obvykle dvě popisná čísla a to
 číslo statku a číslo výměnky. Výměnky měly až do roku 1932
 také číslo jako kmenový statek. V roce 1932 při posledním čís-
 lování domů obdržely výměnky samostatná čísla. Při při-
 dělování do vlastnictví byly přiděleny výměnky téměř u-
 cházeči jako kmenový statek. Jedná se celkem o 52 případy.
 Výměnky byly přiděleny takto: č. 283 k č. 89, č. 284 k č. 224,
 č. 340 jako samostatný přídel, č. 341 k č. 96, č. 345 k č. 282,
 č. 346 k č. 6, č. 347 k č. 10, č. 348 k č. 15, č. 349 k č. 19, č. 350 k č. 21,
 č. 351 k č. 23, č. 352 k č. 24, č. 353 k č. 26, č. 354 k č. 28, č. 355 k č. 30,
 č. 356 k č. 33, č. 357 k č. 36, č. 358 k č. 56, č. 359 k č. 57, č. 360 k č. 59,
 č. 361 k č. 60, č. 362 k č. 64, č. 363 k č. 68, č. 364 k č. 69, č. 365 k č. 81,
 č. 366 k č. 84, č. 367 k č. 95, č. 368 k č. 110, č. 369 k č. 112, č. 370 k č. 128,
 č. 371 k č. 137, č. 372 k č. 152, č. 373 k č. 155, č. 374 k č. 158, č. 376 k č. 160,
 č. 377 k č. 161, č. 378 k č. 163, č. 379 k č. 177, č. 380 k č. 178, č. 381 k č. 182,
 č. 382 k č. 194, č. 383 k č. 201, č. 384 jako samostatný přídel, č. 385
 k č. 210, č. 386 k č. 215, č. 387 k č. 219, č. 388 k č. 231, č. 389 k č. 250,
 č. 390 zbouráno, č. 391 k č. 262, č. 392 určenou ke zbourání, č. 393
 k č. 267, č. 394 k č. 269, č. 395 k č. 270, č. 396 k č. 274, č. 398 k č. 235.

Smíšená manželství:

V případech smíšených manželství byla konfiskována pou-
 ze 1 polovina majetku připadající na příslušníka němec-
 ké národnosti. Tuto polovinu pak proplatil druhý manžel.

č. 11. Reinscher Josef,	č. 197. Simper František
č. 60. Frydel Josef (Friedel)	č. 53. Anna Raidová, rakous-
ká sd. příslušnice - bylo vy-
řazeno z konfiskace.
č. 218. Schwarz Josef	
č. 47. Kosler Gustav	
č. 83. Kuča Karel	

Český majetek:

Konfiskaci nepodléhat majetek čsl. státních občanů. Věrněji-
sú obci se jednalo o následující občany:

č.p. 7. Kubiček Antonín	č. 14. Fabián Adolf
č.p. 18. Věrmířovský Josef	č. 147. sporné
č.p. 186. Hanzelka Josef	č. 188. Škvěnek Jan
č.p. 236. Jarolím Josef	č. 276. Vavroš Josef
č.p. 316. Bubík Josef	č. 317. Čapka Antonín
č.p. 319. Hanzelka Viktor	č. 320. Šustek Augustin
č.p. 330. Hanzelka František	č. 332. Šenk Josef
č.p. 335. Zdráhal Ladislav	č. 339. Rihová ?
č.p. 204. Reichel Josef	č. 404. Heljenek Alois
č.p. 405. Lodek Emil	č. 290. Barvík Antonín
č.p. 327 Marek Ladislav	č. 337. Holub Alois

K těmto majetkům byla přidělena zemědělská půda a to:

č.p.	jméno:	výměra	úhrada:
18.	Věrmířovský J.	1,1551 ha	11.600 Kčs
186.	Hanzelková Libuše	0,4525 ha	2.390 Kčs
276.	Vavroš Josef	0,9290 ha	6.200 Kčs
317.	Čapka Václav	0,6797 ha	4.000 Kčs
320.	Šustek Augustin	2,5709 ha	26.000 Kčs
327.	Marek Ladislav	2,0612 ha	12.500 Kčs
330.	Hanzelka Viktor	3,0514 ha	24.300 Kčs

Věřejný majetek nepodléhající konfiskaci:

č.p. 88. - bývalý chudobinec - obec,	č. 259. - fara
č.p. 109 - obecní úřad - obec,	č. 409. - střední škola (mansinová).
č.p. 217 - státní pošta - obec,	č. 287 - SŠVD (dráha),
č.p. 249 - obecní hostinec,	č. 298 - SŠVD,
č.p. 253 - obecní škola	č. 189 - čsl. státní statky (dříve Czaczo-wiczka)

Příděly pro veřejné účely:

Pro veřejné účely bylo přiděleno družstvům, obcím a p.:

27-29

- č. 71. obci - obytný dům
- č. 121 obci - budova zámku pro kulturní účely
- č. 122. obci - byt zahradníka v zámeckém objektu
- č. 343. obci - bývalý hostinec (Palárna)
- č. 336. obci - pro zdravotní péči o obyvatelstvo (poradna a p.)
- č. 252. čs. stát. - správa školská - byt.
- č. 97. prodejní družstvo Budoucnost
- č. 397. obci - obytný dům
- č. 342 obci - bývalá hájovna (neobyvatelné)
- č. 120 obci - obytný dům (určeno k zbourání)
- č. 75 obci - bývalá lékárna.
- č. 135 obci - obytný dům (určeno k zbourání)
- č. 137 obci - bývalá zchátralá zemědělská usedlost i s výměnkou
- č. 106 Sokol - tělocvična
- č. 227. obci - bývalý zchátralý mlýn.

V obci byla celá řada domů, které osídlovací komise uvažovala jako budovy závadné, k obyvatelům neschopné a proto tyto nebyly přiděleny a v období od roku 1945 do konce roku 1954 zbourány.

Bouzačky

30-39

- č. p. 13. st. parc. č. 183 - zbouráno 1948
- č. p. 78. st. parc. č. 117 zbouráno 1948
- č. p. 104. st. parc. č. 86 zbouráno
- č. p. 107. st. parc. č. 85 zbouráno
- č. p. 111 st. parc. č. 80 zbouráno 1948
- č. p. 114 st. parc. č. 77 zbouráno 1946
- č. p. 119 st. parc. č. 70 zbouráno 1948
- č. p. 127 st. parc. č. 37 zbouráno 1952
- č. p. 130. st. parc. č. 34 zbouráno

- č. p. 139. sl. parc. č. 52 zbouřáno
 č. p. 144. sl. parc. č. 58 zbouřáno
 č. p. 153. sl. parc. č. 49 zbouřáno
 č. p. 162. sl. parc. č. 31 zbouřáno
 č. p. 172. sl. parc. č. 19 zbouřáno
 č. p. 185. sl. parc. č. 3 zbouřáno
 č. p. 193. sl. parc. č. 286 zbouřáno
 č. p. 240. sl. parc. č. 235 zbouřáno
 č. p. 241. sl. parc. č. 236 zbouřáno
 č. p. 254. sl. parc. č. 223 zbouřáno 1944
 č. p. 258. sl. parc. č. 221 zbouřáno 1948
 č. p. 265. sl. parc. č. 211 zbouřáno 1949
 č. p. 293. sl. parc. č. 95 zbouřáno
 č. p. 302. sl. parc. č. 48/2 zbouřáno 1954
 č. p. 303. sl. parc. č. 342 zbouřáno 1945
 č. p. 390. sl. parc. č. 252/2 zbouřáno 1951
 č. p. 108. zbouřáno 1954
 č. p. 105. 1954 neobyvatelné.
 č. p. 230. dosud obydleno - učeno ke zbouřání
 č. p. 392. dosud obydleno - učeno ke zbouřání
 č. p. 159 s ujměnkem č. p. 375 spojeno s usedlostí č. 160.

40-44

Budovy zničené válkou:

Při bojích o obec v roce 1945 byly zničeny tyto budovy:

č. p. 17. sl. parc. č. 306	č. p. 46. sl. parc. č. 143
č. p. 39. sl. parc. č. 302	č. p. 54. sl. parc. č. 151
č. p. 117. sl. parc. č. 69	č. p. 244. sl. parc. č. 315
č. p. 263. sl. parc. č. 213/2	

V roce 1945 bylo zničeno požárem č. p. 275. č. parc. 201, které již nebylo obnoveno. Č. p. 45 a 61 byla zbouřána již v době první republiky.

Příděl konfiskované půdy do vlastnictví.

Půda v Sedlnicích byla převážně vlastnictvím Němců. První pozemková reforma byla v obci provedena v době první republiky. Tehdy vznikly 4 zemědělské usedlosti (č. 188, č. 204, č. 339. a č. 236), drobný příděl obdrželi převážně ucházeči ze sousední obce Libhoště na stavební místa. Lesy v první pozemkové reformě přiděleny nebyly. Velikost katastrálního území činí 1790 ha 51a a 37m². Rozloha konfiskované půdy činí asi 1467 ha. Tato výměra nutno považovat za přibližnou. Pozemková dužba v obci byla převážně charakteru pásového, zemědělské usedlosti byly vesměs větší 13 ha. Při vyhotovení přidělového plánu bylo postupováno ve shodě a na součinnost Místní rolnické osídlovací komise. Jejím předsedou byl Ladislav Vrbica č. 222, později František Vybíral č. 246. Nejdříve byly uspokojeny zájmy veřejné na př.: dunajsko-oderský průplav, kulturní, hospodářské, komunikační a stavební zájmy obce. Jednotlivým ucházečům byla půda přidělována co do velikosti přídělu a umístění s ohledem na platné předpisy, pokyny Okresní osídlovací komise ministerstva zemědělství v Novém Jičíně a návrhy Místní rolnické osídlovací komise v Sedlnicích. Zemědělská půda byla přidělována do nejvyšší výměry 13 ha.

Tvar katastrálního území způsobil, že se v severovýchodním výběžku projevil nadbytek půdy, kterou pro značnou vzdálenost neměli zájem převzít vzdálenější ucházeči do svého přídělu. V této části byla půda ponechána pro osídlení žadatelů v obci Mošnově. Naproti tomu v jihozápadní části, kde převládá značně český majetek z první pozemkové reformy, bylo pro osídlení půdy nedostatek, takže

zvoláště z osady Borovec, obdrželi půdu na katastrálním území Příbor. Bylo nutno provést také návrhy na směny katastrálních hranic a to mezi územím Sedlnice-Mošnov a Sedlnice-Ikolnice.

Správa státních lesů neprojevila zájem o zkonfiskované drobné lesy na katastrálním území Sedlnice. Pokud bylo tvořily osamocené plochy o výměře do 1ha, byly přiděleny drobným ucházečům, pokud však tvořily větší arondované celky, byly dány do přidělu obci, jež o ně žádala. Při tom hranice lesů byly zaokrouhlovány přibráním částí okolních parcel vhodných pro případné zalesnění. Pastevnímu družstvu byly přiděleny pozemky a půda zemědělská i lesní bývalého hraběte Větra z Nové Horky. Jeho pozemky v blízkosti obce byly přiděleny drobným ucházečům. Pastevnímu družstvu byla dána náhrada v pozemcích vzdálenějších, tvořícími však s ostatními pozemky pastevního družstva souvislý celek. Pastevní družstvo však ustaveno nebylo. Pozemky byly pronajaty a posloženi jednotného zemědělského družstva hospodářů na nich družstvo.

Dále byla půda přidělena:

1, k veřejným účelům - cesty	0,06 ha
2, obci na stavební místa, cesty a pod.,	60,18 ha
3, okresní silniční správě	1,00 ha
4, č. sláb - správa školství	1,27 ha
5, strojnímu družstvu	0,05 ha
6, hospodářskému družstvu	0,33 ha
7, lesním družstvům (obec Ikolnice)	33,90 ha
8, ucházečům k rozšíření vlastního hospodářství	13,50 ha
9, ucházečům o domky se zahradou	9,90 ha
10, č. sláb - rezerva pro dunajsko-oderský průplav	21,60 ha

11, čs. státní - pozemky zbouraných budov 1,05 ha
 12, pastevní družstvo 90,27 ha.

Půda rezervována pro průplav a pro pastevní družstvo byla pronajalá. V roce 1950 jí převzalo do obhospodářování jednotné zemědělské družstvo.

Plošné srovnání:

Úhrnná výměra půdy zkonfiskované podle dekreту 12/45 Sb. 1467,8227 ha

45-46

k tomu: přisměnách získaná nekonfiskována půda 14,3006 ha

půda připojená ke sousedním kat. území:

přejde ^{do} k.ú. Sedlnice z k.ú. Skolnice 16,1151 ha

získane z k.ú. Skolnice na k.ú. Skolnice 2,2551 ha

získane na k.ú. Příbor z k.ú. Příbor 18,4259 ha

Celkem 1518,9194 ha

Od toho: půda přecházející k sousednímu kat. úz.:

ke kat. území Mošnov 88,9955 ha

ke kat. území Skolnice 33,5363 ha

Úhrnem půdy pro přiděl 1396,3876 ha.

Úhrnem bylo přiděleno půdy 1396,3876 ha

Ostřelanci:	0,5az 2ha	2az 5ha	5az 8ha	8az 13ha	13az 20ha	nad 20ha	Cel- kem
zahr. vojini - volynští Čaši z SSSR	-	2	-	-	1	-	3
jiní zahraniční vojini	-	-	-	-	1	-	1
deputátníci - zemědělské dělníci	10	29	2	4	5	-	50
malozemědělci a členové zem. rodin	8	36	5	19	30	-	98
vankovští zřizovatelé	3	9	-	-	-	-	12
jiní ucházeči	42	23	-	-	-	-	65
<u>Celkem</u>	<u>63</u>	<u>99</u>	<u>7</u>	<u>23</u>	<u>37</u>	<u>-</u>	<u>229</u>

Změny v osídlení 1948-1954.

Již po skončení přidělu majetku docházelo ke změnám v osídlení. K těmto změnám docházelo z různých příčin. Nový majitel nemovitost prodal, předal rodinným příslušníkům, nebo opustil. V dalším přehledu jsou uvedeny všechny změny do konce roku 1954.

- č. 2. Romportl Bohumír prodal Holbovi Josefovi z Lichnova.
- č. 3. Lichnovský Štěpán zemřel v r. 1953, jeho manželka prodala Leopoldu Šubařovi z Vlčovic.
- č. 9. Tobiáš Ludvík prodal Zdeňku Horzkovi ze Sedlnic.
- č. 22. Gajdošík František prodal Rudolfu Slovákovi ze Sedlnic.
- č. 24. Tomáš Jan předal synu Josefovi.
- č. 26. Po úmrtí Josefa Janáka vdala se jeho manželka poloviny majetku ve prospěch čs. státu.
- č. 27. Borovská Františka předala reži Miroslavu Tomášovi ze Sedlnic.
- č. 41. Jan Kašpar se vdal přidělu ve prospěch jednotného zemědělského družstva. Budova byla přidělena místnímu národnímu výboru.
- č. 49. Převzal Josef Vybíral z Drnholce po Evženu Škarkovi, který bydlil v domku sám a nemohl jej využívat.
- č. 57. Po založení J.T.D. vdal se Vojtěch Vysoký usedlosti pro umístění československé státní strojí. stanice.
- č. 58. Karel Klímek opustil usedlost při založení družstva. Po smrti manželky připadla usedlost podle závěti čs. státu.
- č. 68. Svěček Jan prodal usedlost Františku Juřicovi z č. 279.
- č. 74. Kocián Josef prodal usedlost Rudolfu Inorovi z Gručovic.
- č. 91. Ručka Josef předal usedlost reži Rudolfu Kleťenskému.

- č. 93. Vladimír Mičan prodal usedlost Rudolfu Juřicovi a č. 279.
- č. 95. Kulčák Josef opustil usedlost, která slouží nyní jednotnému
remědelskému družstvu. Otázka majitele není dosud vyře-
šena.
- č. 98. Malíková ^{Marta} Marie prodala usedlost v r. 1954 Janu Křen-
kovi a Hukovic
- č. 110. Lobolík Ludvík prodal usedlost Josefu Dřikoví ze Zábřehu.
- č. 112. Jalůvka Karel prodal usedlost Ludvíku Sluchlíkovi a Voj-
kovic.
- č. 125. Blínka Josef předal domek neti Ladislavu Polkovi.
- č. 129. Němec Josef předal usedlost neti Drahomíru Volnému a č. 155.
- č. 134. Kahánek Jan prodal usedlost Janu Němcovi a č. 238.
- č. 151. Karabiš František se vzdal usedlosti ve prospěch Rudolfa
Bartoň a č. 233.
- č. 161. Po smrti Josefa Petříka vzdala se jeho manželka podí-
lu ve prospěch č. státu.
- č. 164. Josef Čajánek opustil a cháhalou usedlost, která je ko-
bydání neschopná.
- č. 180. Zeman Rudolf prodal usedlost Aloisu Macháčovi a Pů-
bora.
- č. 209. Lochoř Julius prodal usedlost Oldřichu Peichlovi ze Le-
dnic č. 28.
- č. 212. Mucha Čeněk prodal usedlost Aloisu Zátorkovi a č. 210.
- č. 213. Ladislav Idráhal prodal usedlost Ludvíku Sluchlíkovi a Voj-
kovic. Kup nebyl schválen. Usedlost byla přidělena
jednotnému remědelskému družstvu v Lednicích.
- č. 233. Rudolf Bartoň opustil usedlost ve prospěch jednotného
remědelského družstva, které o ni řádalo.
- č. 237. Kaleta František předal usedlost synu Zdeňkovi.
- č. 242. Vclava po Kubáně Josefovi prodala usedlost Janu Ma-
sopustovi a Petřvaldu.

- č. 262. Miroslav Rožnovský opustil usedlost. Nového nájemce o usedlost doposud není.
- č. 266. Divín Josef vzdal se usedlosti po smrti své manželky ve prospěch čs. státu.
- č. 271. Alois Matulík předal usedlost synu Zdeněkovi.
- č. 273. Závodný František prodal usedlost Josefu Ručkoví z č. 91.
- č. 279. František Juřica prodal usedlost Rudolfu Juřicovi z č. 272 a ten se jí vzdal ve prospěch JLD, které zde zřídilo odchovnu kachen.
- č. 400. Hajduček Josef prodal domek Miloši Mičanovi z Rychaltic.
- č. 379. Jakubec Josef z č. 177 prodal tenlo výměnek Gotthardu Bílskému z Příbora.
- č. 192. Barvík Rudolf prodal v.r. 1954 usedlost Jaroslavu Vichroví.

Při těchto změnách ubylo z obce dalších 10 procent prvních osídlenců. Změny možno také zdůvodnit útekem obyvatelstva od zemědělského podnikání. Podle stavu ke konci roku 1954 zůstalo v obci jen 60 procent osídlenců na majetkách, kde nedošlo od roku 1945 k žádným změnám.

3. Unitropolitické poměry.

Do roku 1948.

Na popud občanů a obce Libhoště byl ihned v prvních dnech po osvobození utvořen národní výbor. Tento národní výbor byl složen z občanů starousedlíků, kteří v obci bydleli.

První národní výbor.

Složení prvního národního výboru:

Hanzelka František ze Sedlnic

předseda,

Kuběna Jan ze Sedlnic

místopředseda,

Ladrhal Rudolf ze Sedlnic

vel. strážnických oddílů,

Jarolím Josef ze Sedlnic

zeměděl. referent,

Galia Antonín z Přiborova

zasobování,

Čapka Antonín ze Sedlnic

stavební referent

Böhm Emil ze Sedlnic

člen výboru

Heský Josef ze Sedlnic

člen výboru

Bubík Stanislav ze Sedlnic

tajemník,

Tichánek Josef ze Sedlnic

člen výboru,

Garda Emil ze Sedlnic

člen výboru,

Holub Alois ze Sedlnic

člen výboru,

Mácha František, učitel z Rychaltic

člen výboru,

Holubová Marketa ze Sedlnic

kancelářské síly

Kuběnová Jiřina ze Sedlnic

Tento národní výbor začínal z ničeho. Noví členové výboru neměli žádných zkušeností ve vedení obce, protože v obecní samosprávě nikdy nepracovali. Nebylo také diskopisů a pomůcek potřebných pro úřadování. Nebylo peněz a také prací strojů. Vše muselo být narychlo obstaráváno. Nouzově byly užívány staré německé diskopisy. Úřadovalo se v obecní budově č. 109. Zde byla v jedné místnosti shromážděna na muniice. Tato byla z bezpečnostních důvodů odvezena a odborníky zneškodněna.

Prvním, velkým úkolem národního výboru bylo osídlení obce a zajištění nepřátelského majetku. O osudu Němců nebylo tehdy ještě rozhodnuto. Jedinou směrnicí pro práci národního výboru byl Košický vládní program. Dalším důležitým úkolem bylo zajištění úrody a obnovení pořádku, odstranění silničních protitankových úprav, postavení nouzových mostů a zneškodnění munice. Všechny tyto úkoly byly zvládnuty. Do všech prací byli zapojeni novousedlíci i občané německé národnosti.

Reorganizace 12.12.45 Dne 9. července 1945 byl místní národní výbor částečně pozměněn.

V protokolní knize jsou uvedeni tyto členové:

Hanzelka František ze Sedlnic

předseda,

Kuběna Jan ze Sedlnic

místopředseda,

Indruch Václav z. Kopřivnice, zemědělský a finanční referent,

Hrnčárek Antonín ze Sklenova, sociální a zdravotnický referent,

Mácha František z. Rychaltic, školský a osvětový referent,

Jan Filip z. Prahy, člen výboru,

Bedndř Oldřich z. Brušperka, člen výboru.

Další členové uvedeni nejsou.

Paritní složeni MNV.

Zástupci v prvních národních výborech nebyli voleni. Byli vybráni z občanů z řad dobrých a obětavých pracovníků. Brzy se začal rozvíjet i život politický. První strana, která byla v obci ustavena, byla strana komunistická. Jejími předsedy byli až do roku 1948: Antonín Boháč z. Libhoště, Antonín Hrnčárek ze Sklenova, Indruch Václav z. Kopřivnice a František Říha z. Horního Sklenova. Brzy nato byly ustaveny strany národně socialistická, jejíž předsedou byl Vítězslav Jančar z. č. 90 a sociálně demokratická s předsedou Inocencem Kosišem z. č. 63. Dne 21. září 1945 byl utvořen národní výbor ze zástupců všech politických stran.

Složení národního výboru:

Hanzelka František předseda na komunistickou stranu (KSC).

Hrnčárek Antonín, zásobovací referent na stranu KSC,

Indruch Václav, reměd. a finanční referent na KSC,

Heský Josef, první místopředseda na stranu soc. dem.,

Blatoň Josef, druhý místopředseda na stranu nár. soc.,

Karabíš František, pokladník, na KSC,

Šustek Augustin, referent stavební, na stranu nár. soc.,

Mácha František, referent školský a osvětový na stranu KSC,

Mikulenka Ladislav, referent živnostenský na KSC,

Šarvůvka Kazimír, ref. pro evidenci Němců na KSC,

Koliš Inocenc, hospodář, na stranu soc. dem.,

Jančar Vítězslav, sociální referent, na nár. soc.,

Marek Ladislav, člen výboru, na stranu nár. soc.,

Hanzelka Josef, člen výboru, na stranu nár. soc.,

Čapka Karel, člen výboru, na stranu soc. dem.,

Lodek Emil, člen výboru, na stranu KSC,

Vráblová Marie, člen výboru, na stranu KSC,

Kuchař Jan, revisor účtů, na KSC,

Milav Meloděj, revisor účtů na stranu nár. soc.,

Šenk Josef, revisor účtů na stranu soc. dem.

Zástupci čtvrté politické strany, čsl. strany lidové, vstoupili do národního výboru koncem roku 1945. Předsedou strany lidové byl Ladislav Vrbica, zemědělec z v. 222.

Dne 26. května 1946 byly konány po osvobození první volby do ústavního Národního shromáždění. Podle výsledku těchto voleb bylo upraveno početní zastoupení jednotlivých politických stran v místním národním výborě. Při volbách ve zdejší obci bylo odevzdáno 692 hlasů. Ve volbách kandidovaly tyto

Volby 1946

politické strany:

- č. 1. Komunistická strana československá,
- č. 2. Československá strana lidová,
- č. 3. Československá strana sociálně demokratická,
- č. 4. Československá strana národně socialistická.

Jednotlivé politické strany obdržely:

Kandidátní list. č.:	počet hlasů:	počet zastupců v MNV:
1.	403	11
3.	121	3
4.	90	2
2.	78	2
<u>Celkem</u>	<u>692</u>	<u>18</u>

Politické strany jmenovaly do národního výboru tyto zastupce:

Komunistická strana československá:

Malulík Alois	řemědělce	č. 271
Mácha František	učitel	č. 407
Říha František	soustavařník	č. 309
Fryděl Josef	řemědělce	č. 140
Škarůpa Alois	malozemědělce	č. 72
Indruch Václav	úředník	č. 226
Hrnčárek Antonín	dělník	č. 399
Lenk Josef	dělník	č. 406
Staruška Karimír	dělník	č. 304
Oleják Adolf	řemědělce	č. 89
Mikulanka Ladislav	autodopravce	č. 184

Československá strana sociálně demokratická:

Hesky Josef	dělník	č. 408
-------------	--------	--------

Bouchal Josef ředitel školy č. 409
Bednář Oldřich řemědělcec č. 33

Československá strana národně socialistická:

Hanzelka Josef listonoš č. 187
Jančar Vítězslav dělník č. 90

Československá strana lidová:

Polášek Bedřich dělník č. 146
Vrbica Ladislav řemědělcec č. 222.

Předsedou místního národního výboru byl zvolen Alois Malulík č. 271. Funkci předsedy vykonával pouze do 16. října 1946. Před ním byli předsedy MNV tyto občané: Hanzelka František od osvobození do 28. února 1946, Erbach František od 1. března 1946 do 6. června 1946. Po Aloisu Malulíkovi se stal předsedou Josef Trýdel, řemědělcec č. 140. Národní výbor neexistoval však dlouho v tom složení jak vyšel z voleb. Zástupci na komunistickou stranu byli neustále vyměňováni.

Rok 1948 začal ve znamení nových návrhů na řešení veřejno-
městnanecké otázky. Tato otázka byla často čile prodiskutová-
vána na čelných schůzkách a v listku. Politická situace v Národním
frontě se přiosobovala. 20. února 1948 ohlásil rozhlás demisi
vládních činitelů stran národně socialistické, lidové a sloven-
ských demokratů. 21. února vyslechl lid v 10 hodin řeč před-
sedy vlády Klementa Gottwalda a manifestace na staro-
městském náměstí v Praze. Po tomto projevu došlo ihned
v celé vlasti k tvorbě akčních výborů. Tyto převzaly
veškeré politické dění ve státě do svých rukou. Zároveň pro-
bíhal v Praze celostátní sjezd národních rad. Celý den

Únor 1948

25. února šilo obyvatelstvo v napětí. S uspokojením byla přijata práva, že demise 12 ministrů byla přijata a že prezident republiky jmenoval novou vládu. Lid s uspokojením přijal jmenování nové vlády. Ministerský předseda Klement Gottwald rozřešil vládní krizi, úmyslně vyvolanou reakčními složkami některých politických stran a pozval k svorné spolupráci všechny pokrokové Čechy a Slováky, věrné sloupence lidové demokratického řádu. Rozhodnost Klementa Gottwalda podporována dělníky, rolníky a pracujícími inteligencí, zachránila stát před rozvratem. Obrozená Národní fronta nastoupila cestu k uskutečnění socialismu v naší vlasti. Všechny překážky ze strany reakce byly vítězným únosem odstraněny.

Akční výbor

Také zdejší obec šila ve znamení revolučních změn. Byl utvořen Akční výbor, který v revolučních únorových dnech řídil politický život obce. Strana národně socialistická a lidová byly rozpouštěny a majetek zabaven. Bylo jim umožněno obnoviti činnost na předpokladu, že postaví do svého vedení osoby oddané lidové demokratickému řízení. Ani jedna z nich však v činnosti nepokračovala. Vedoucí složkou veškerého dění v obci se stal Akční výbor spolu s komunistickou stranou československa. Sociálně demokratická strana existovala dál a v červenci 1948 byla sloučena s K. P. Č.

Akční výbor byl utvořen z těchto občanů:

Kašpárek Jaroslav, předseda, za K. P. Č.

Limper František č. 197 za K. P. Č.

Vybíral František z č. 246 za K. P. Č.

Filip Jan z č. 30 za soc. dem.

Indrák Jaroslav z č. 216 za soc. dem.

Jahn Jaromír z č. 314 za soc. dem.

Mee Adol a č. 220 na akční výbor lidové strany,
 Poláček František a č. 65 na akční výbor č. soc. strany,
 Reichel Josef a č. 28 na Jednotný svaz č. remědělciů (JŘČL),
 Zátorek Jaroslav a č. 169 na JŘČL,
 Černoš Karel a č. 19 na JŘČL,
 Horák František a č. 280 na I. kaku. odboj (legionářů),
 Lupíková Vlasta a č. 105 na Svaz osvobozených politických vězňů,
 Harok František a č. 294 na Československý svaz mládeže, (ČSM)
 Lěnk Arnošt a č. 184 na ČSM,
 Špinka Josef a č. 36 na II. zahraniční odboj,
 Máchá František a č. 407 na Svaz brannosti,
 Jalůvka Václav a č. 138 na Svaz přátel SSSR,
 Boháč Antonín a č. 99 na Svaz náv. revoluce,
 Juřena František a č. 214 na hasičstvo,
 Michálek Josef a č. 73 na Revoluční odborové hnutí, (ROH)
 Lěnk Josef a č. 406 na ROH,
 Brachovec Josef a č. 344 na rovnostníky.

Akční výbor prověřil všechny členy národního výboru a po- Reorganizace
12.2.48
 dal návrh na sestavení nového národního výboru. Nový národní
 výbor byl usazen 7. března 1948.

Fryděl Josef, předseda a č. 140

Škařupa Alois a č. 72

Paulík Josef a č. 195

Riha František a č. 309

Rehlik Josef a č. 161

Janák Josef a č. 26

Heský Josef a č. 408

Frydrych Emil a č. 149

Reichl Josef a č. 28

Vodička Rudolf a č. 181

Tobola Bohuslav a č. 69

Vybíral František a č. 246

Slabý Václav a č. 32

Velhuda František a č. 87

Hincárek Antonín a č. 399

Holan Emil a č. 76

Harok František a č. 294

Vysocký Vojtěch a č. 58

Volby 1948 Dne 30. května 1948 konaly se volby do Národního shromáždění. Ve volbách se všechny strany spojily a postavily své kandidáty na jedinou kandidátní listinu Národní fronty. Druhá kandidátní listina - prázdný lístek znamenala vyslovení nesouhlasu s politikou vlády. Výsledek voleb:

Zapsaných voličů	873
k volbě se dostavilo	839 voličů
volilo	842 voličů
neplatných lístků	8

Pro jednotnou kandidátní listinu hlasovalo 765 voličů. Prázdný lístek vhodilo 69 voličů. Občané povětšinou volili veřejně. Měli však možnost odejít do voličského prostoru a v obálce pak vhodit svůj hlas do volební schránky.

Akční výbor V roce 1949 došlo ke změně ve složení místního akčního výboru. Podle výpisu a protokolní knihy byli zastoupeni v akčním výboře na jednotlivé složky lidé občané:

- Čapka Miroslav, předseda, za komunistickou stranu,
- Černoch Karel, za řemeslníky,
- Michálek Josef, za Revoluční odborové hnutí,
- Krompolec Jaroslav, bezpartijní,
- Milár Metoděj, za Lokol,
- Jakubec Josef, za Československý svaz mládeže,
- Jančar Vítězslav, za Lokol,
- Jurčena František, za hasičstvo,
- Průčková Vlasta, za ženy,
- Mecová Anička, za osvětlovou radu.

Reorganizace V roce 1950 došlo k další změně členů národního výboru. Každá složka, spolek, organizace navrhla z řad svého členstva schopné pracovníky. Výbor komunistické strany a místní akční

výbor navržené osoby prověřil a schválil. Pak byla svolána na den 24. června 1950 veřejná schůze všech občanů. Na této schůzi mohli občané podat proti navrženým kandidátům své připomínky. Okresní národní výbor jmenoval pak schválené občany členy místního národního výboru. Členy MNV se stali:

Šenk Josef, dělník	č. 406,	předseda,	za KSC
Lubřlová Anetka, v domácnosti	č. 260,		za KSC
Fryděl Josef, hostinský	č. 249,		za KSC
Brož Tomáš, dělník	č. 171.		za KSC
Čuntová Zofie, v domácnosti,	č. 166,		za KSC
Marek Alois, úředník,	č. 196		za KSC
Tobola Bohuslav, řemědělce,	č. 69		za KSC
Piha Josef, řemědělce,	č. 339		za KSC
Výsocký Jindřich, řemědělce,	č. 57		za KSC
Polášek Alois, řemědělce,	č. 12		za JZD
Vrbica Ladislav, ^{ml.} řemědělce,	č. 246		za JZD
Špinka Josef, řemědělce,	č. 36		za JZD
Šlabý Václav, úředník,	č. 32		za JZD
Harok František, dělník	č. 404		za ČSM
Oleják Adolf ml., dělník	č. 89		za ČSM
Adamovský Adolf, horník,	č. 226		za SČSP
Šimprnová Františka, v domácnosti,	č. 197		za Radu žen
Mičan Otakar, dělník,	č. 75		za Lokol
Hanzelka František, důchodce,	č. 228		za JSCZ
Švarc Vilem, řemědělce,	č. 269		za JSCZ
Věčera Karel, řemědělce	č. 178		za hasičstvo
Bednařík Jaroslav, řemědělce,	č. 288		za bezpartijní

Vysvětlení zkratk: KSC = Komunistická strana československá, JZD = jednotné řemědělské družstvo, ČSM = Československý svaz mládeže, SČSP = Svaz československosovětského přátelství, JSCZ = jednotný

svaz českých remědělci.

Členové rady: Lěnk Josef, předseda, Brož Tomáš, referent pro násobování a výživu, Hanzelka František, referent technický, Marek Alois, referent finanční, Otakar Mičan, referent pro školství, tělovýchovu a osvětu, Frýděl Josef a Tobola Bohuslav se vystřídali ve funkci remědělského referenta. Později byl vystřídán fin. ref. Alois Marek Františkem Máchou, pokladníkem obce. Rada tohoto národního výboru pracovala dobře. Celý výbor se scházel velmi špatně.

Reorganizace
MNV 1953

Proč je došlo v dosavadním národním výboru k celé radě a mnoho jeho členů nemělo o práci zájem, došlo v květnu roku 1953 k ustavení nového národního výboru. Postup při navrhování a schvalování byl stejný jako v roce 1950.

Rada MNV:

Adamovský Adolf, předseda	na KPC
Pavlík Josef, místopředseda, remědělský referent	na KPC
Vyvíal Čeněk, násobovací a výživací referent	na včelář
Bílský Goldhard, ref. prac. sil a zdravotnictví	na KPC
Hanzelka František, ref. technicko hospodářský	na JLD
Mičan Otakar, ref. školský a osvětový	na Sokol

Referent finanční nebyl obsazen.

Členové MNV:

Hlykl Bohuslav, dělník,	č. 226	bez příslušnosti
Lubrdová Aněška, v domácnosti,	č. 260	na KPC
Koliš Inocenc, cestář,	č. 62	na SPSP
Frýděl Josef, hostinský,	č. 249	na JLD
Eslerová Marie, v domácnosti,	č. 122	na hasičstvo
Hubičková Jaroslava, v domácnosti,	č. 7	na Radu žen
Bednařík Jaroslav, remědělce,	č. 288	na JLD
Matějek Oto, úředník,	č. 156	na ČSM

Baroš Zdeněk, dělník,	č. 163	na ČSM
Lindlerová Anděla, školnice,	č. 252	na Lokol
Lochor Julius, dělník,	č. 209	na Lokol
Jarolím Ludvík, dělník,	č. 235	na KPC
Tobola Bohuslav, zemědělec,	č. 69	na JZD
Lenk Josef, dělník,	č. 406	na KPC
Brož Tomáš, dělník,	č. 171	na KPC
Švarc Karel, traktorista,	č. 269	na ČSM
Jančar Vítězslav, důchodce,	č. 90	na Svaz čs. invalidů

Dosavadní způsob sestavování národních výborů se neosvědčil. Volby do národních výborů r. 1954.
Proto počátkem roku vypsala vláda volby do národních výborů. 47
Volby se konaly 16. května 1954. Celá obec byla rozdělena do 15 volebních obvodů. Pro každý obvod byl navržen 1 kandidát. Nesouhlasil-li občan-volič s osobou, která byla volena v jeho obvodě, mohl svůj nesouhlas projevit tím, že jméno navrženého kandidáta škrtnl. Aby byl kandidát zvolen, muselo se k volbám dostavit přes 50% voličů jeho obvodu a odevzdaných hlasů pro kandidáta muselo být víc než jedna polovina. Volební obvody č. 1. a č. 2. přišly k volbám manifestačně v průvodu s hudbou. Volby se konaly ve vyroběných místnostech nově opraveného kulturního domu - bývalého námku. Po celé dopoledne vyhrávala před volební místností místní dechová hudba. Po skončení voleb se konala v obecním hostinci lidová veselice. K voličům, kteří se pro nemoc, nebo z jiných příčin nemohli k volbě dostavit, byla dopravena členy komise volební urna, aby se mohli voleb zúčastnit. Současně při volbě do místního národního výboru byli voleni kandidáti do okresního národního výboru. Do okresního národního výboru byla na radejší obec volena Jaroslava Kubičková ze Lednic č. 7. Z 813 voličů, kteří

se k volbě dostavili, se vyslovilo pro kandidáta 637 voličů, proti hlasovalo 176 voličů.

Pro volbu do krajského národního výboru tvořilo jeden volební obvod několik obcí (Lednice, Barošovice, Hukovice, Hladké Životice a.l.d.). Kandidátem pro tyto obce byla občanka zdejší obce Anděla Adamovská z č. 226. Ve zdejší obci obdržela z 813 hlasů 539 hlasů pro a 220 voličů hlasovalo proti.

Výsledky volby do místního národního výboru:

volební obvod.	Jméno kandidáta	zaměstnání	číslo domu	Zapsáno voličů	Na volební příkaz volilo	k volbě se dostavilo	Odezdváno listků	Neplatné	Škrtnuto - proti	Pro	Neodvzdané listky-neodstávo	Proti v %	Polit. příslušnost
1.	Pavliková Marie	v domácnosti	195	53	1	53	53	-	3	50	1	5,6	KSC
2.	Havlák Alois	dělník	203	44	-	43	43	-	9	34	1	20,8	KSC
3.	Kahánek Rudolf	zemědělec	182	50	1	51	51	-	6	45	-	11,7	-
4.	Adamovský Adolf	član JZD	226	60	3	63	63	-	24	39	-	38-	KSC
5.	Böhm Emil	důchodce	402	57	2	57	56	-	4	51	3	7,1	KSC
6.	Hrachovec Josef	kovář	344	53	2	55	55	-	3	52	-	5,4	KSC
7.	Mičan Oto	dělník	135	52	-	52	51	-	6	44	1	4,7	KSC
8.	Vicher Jaroslav	dělník	255	49	3	52	51	-	12	38	1	23,5	KSC
9.	Šubrťová Anežka	v domácnosti	260	52	-	50	49	-	13	35	3	26,5	KSC
10.	Jančan Vítězslav	důchodce	90	55	-	53	53	-	3	50	2	5,6	-
11.	Linart Josef	důchodce	85	57	-	57	57	-	13	44	-	22,7	-
12.	Přádková Božana	uč. mat. školy	68	59	1	60	60	-	8	52	-	13,3	-
13.	Linhart František	žel. zřízenec	287	65	-	63	62	-	7	54	3	11,2	KSC
14.	Klozik Karel	dělník	29	50	-	49	48	-	3	44	2	6,2	-
15.	Kubiček Bohuslav	úředník ČSSR	7	57	-	55	55	-	9	46	2	16,3	-

Všichni kandidáti dosáhli dostatečného počtu hlasů a stali se členy národního výboru. Předsedou byl zvolen Adolf Adamovský.

V roce 1954 byly také vypsané volby do Národního shromáždění - Volby do Národního shromáždění. Za poslance okresu Nový Jičín byli navrženi Jaroslav Kuboš, dělník národního podniku Tatra v Kopřivnici, z Drnholce a František Hlavinka, roosechnik jednotného zemědělského družstva v Blahovicích. Na zdejší obec kandidoval František Hlavinka. 48-50

Voliči se seznámili s kandidátem na veřejné schůzi konané ještě před volbami. Schůze se zúčastnilo 118 občanů. Volby se konaly dne 28. listopadu v kulturním domě. Dopoledne vyhrávala před volební místností místní dechová hudba.

Výsledek voleb:

zapsaných voličů	836
k volbě se dostavilo	819 voličů
neplatných hlasů	2
platných hlasů	817
pro kandidáta	789 hlasů = 97,6%.
proti kandidátu	28 hlasů.

Většina voličů volila veřejně. Každý volič mohl provést úpravu hlasovacího lístku ve vyhrazeném prostoru.

4. Zemědělství.

Poměry po osvobození.

Obec Sedlnice je obec zemědělská. Podle říšskoněmecké statistiky z roku 1939 bylo v obci

89 zemědělských podniků o výměře od 0,5 ha do 2 ha,

88 zemědělských podniků o výměře od 2 ha do 5 ha,

60 zemědělských podniků o výměře od 5 ha do 20 ha a

19 zemědělských podniků o výměře od 20 ha do 40 ha.

Zemědělské usedlosti o větší výměře byly osídleny zemědělskými dělníky, deputátníky a příslušníky zemědělských rodin. Postavení nových osídlelců nebylo náviděnihodné. Osídlování bylo prováděno v měsíci květnu až červenci, v době nejpilnějších jarních prací a začátku žně. Rodiny osídlelců nestačily na práci, zejména na větších statcích. Proto místní národní výbor zorganizoval obyvatelstvo německé národnosti a zapojil je do polních prací. Tak se podařilo zajistit osídlelcům na pomoci původního obyvatelstva první poválečnou úrodu. Úroda v tomto roce byla velmi dobrá.

Stav dobytka a hospodářského zvířectva byl po skončení války katastrofální. Hned v prvních dnech po osvobození odvedla první československá tanková brigáda do Olomouce 220 kusů hovězího dobytka jako kořist pro násobování armád a obyvatelstva. V obci zůstalo jenom 62 kusů hovězího dobytka včetně dobytka mláďáka. Z ostatního zvířectva zbylo: 2 koně, 4 kusy vepřového dobytka, 489 kusů duůběje, 132 demolovaných včelstev. Osídlelců pocházeli ve většině případů z rodin sociálně slabších, nebo úplně nemajetných. Během necelých dvou let podařilo se zvýšit stav dobytka a zvířectva aspoň na úroveň válečných let. Zde ukázali osídlelcům, že jsou u nich splněny předpoklady, aby na své-

řené majetku hospodařili dobře. Také místní mlékárna byla uvedena náhy do provozu. Byla však pro zdravotně-hygienické návy 1. prosince uzavřena (1945). Obvod obce byl včleněn do nassavačského obvodu nově zbudované, moderní mlékárny v Kuníně. Také mlýny byly v roce 1945 a 1946 uzavřeny. Nejdříve byl v provozu mlýn č. 227.

Příděl půdy do vlastnictví.

Po odsunu Němců v roce 1946 ubylo pracovních sil. Proto při přidělování půdy v roce 1947 byly větší usedlosti zmenšeny a přebytečná půda přidělena jiným ucházejícím. Usedlosti byly přidělovány do výměry 13ha. Usedlost o této výměře stačila obdělávat noví majitelé se svými rodinnými příslušníky. Stačila také při intenzivním hospodaření k obživě rodiny. Po provedené úpravě bylo v obci

- 63 zemědělských podniků o výměře od 0,5ha do 2ha,
- 99 zemědělských usedlostí o výměře od 2ha do 5ha,
- 7 usedlostí o výměře od 5ha do 8ha,
- 23 usedlostí o výměře od 8ha do 13ha,
- 37 usedlostí o výměře od 13ha do 14ha
- 2 usedlostí o výměře od 30ha do 40ha.

V posledních letech se značně pokročilo těší pěstování řepky olejné a cukrovky. Obec byla zařazena do oblasti obilnářsko bramborářské. Bylo ustanoveno také strojní družstvo, které vlastnilo 3 traktory, mlátičku a lisovnu ovoce. Protože doposud nebylo odbouráno válečné hospodářství, jsou předepisovány majitelům pozemků povinné dodávky státní. V celkovém průměru nesplnila obec v letech 1945-1949 všechny předepsané dodávky. V dalších přehledech jsou uvedeny stavy zvířectva a plnění

dodávek za období od roku 1945 do založení jednotného
remědélského družstva. Pro zajímavost jsou uvedeny i sta-
vy předválečné a z doby války.

Stavy hospodářského zvířectva:

Druh	Stav dne								
	4.XII. 1939	3.XII. 1940	3.XII. 1943	12.V. 1945	1.VII. 1945	1.1. 1946	1.1. 1947	1.1. 1948	1.1. 1949
koně	126	148	149	2	129	165	177	159	151
vepřový	721	656	529	4	102	344	618	627	726
z toho prasnic	?	?	?	-	?	?	?	?	71
hovězí	1220	1189	1112	62	376	750	1013	789	926
ovce	5	7	16	-	12	36	54	20	21
kozy	287	256	291	-	268	308	279	162	175
drůbež hrabavá	4820	4496	4163	489	1302	1789	2706	3258	4539
husy	476	505	622	-	471	361	562	433	270
kachny	42	48	119	-	95	84	206	151	106

Předpis dodávek - plnění:

Druh	Rok 1946		Rok 1947		Rok 1948	
	předpis	dodáno	předpis	dodáno	předpis	dodáno
obilí chlebové	5020q	3036q	-	-	4104q	75%
žito	-	-	1650q	1082q	-	-
pšanice	1450q	708q	?	?	?	?
ječmen	266q	190q	100q	33q	427q	51%
ovce	366q	240q	?	32q	375q	37%
brambory	9038q	6667q	?	?	7600q	52%
vejce	?	?	130.133 ks	106.675 ks	138.100 ks	96%
hovězí maso	?	?	91.204 kg	156.224 kg	95.600 kg	} 76%
vepřové maso	?	?	37.704 kg	21.233 kg	64.300 kg	
mléko					505.000 l.	91%
Chybějící údaje nebylo možno zjistit.						

Založení jednotného zemědělského družstva.

Jednotné zemědělské družstvo v Sedlnicích vzniklo z bývalého strojního družstva. První informační schůze se konala v lednu 1950. Předsedou přípravného výboru družstva byl zvolen zemědělec Karel Černoš z č. 19. Přípravný výbor měl dále tyto členy: Kahánek Zdeněk, zemědělec z č. 56, Hlabý Václav, zaměstnanec hospodářského družstva z č. 32, Škařupa Alois, důchodce z č. 72, Slovák Josef, dělník z č. 131, Oleják Adolf, zemědělec z č. 89, Peichl Josef, zemědělec z č. 28, Špinka Josef, zemědělec z č. 36, Kašpárková Marie z č. 256 a Šubrlová Anička z č. 260. V prvních dvou schůzích projednal výbor založení dvou žetelobrných dílců-honů. Zároveň projednal schválení půjčky na nákup žetelobrných semen. Semena byla raseta na pole soukromých zemědělců. Založení družstva bylo projednáváno na čelných schůzích občanů, zemědělců a strany KPC. O založení družstva a o družstevním hospodaření se vedly čilé diskuse na těchto schůzích již po celou polovinu roku 1949. Mnoho zemědělců a malozemědělců bylo členy KPC. Strana propagovala založení družstva a přesvědčovala zemědělce o výhodách společného hospodaření a zemědělské velkovýroby. Strana měla v Sedlnicích okolo 500 členů. Funkcionáři okresního vedení strany a zástupci okresního národního výboru předpokládali, že početně velmi silná organizace strany je nejlepší zárukou dobré prosperity budoucího družstva. Šlo se však, že mnoho zemědělců, členů strany, se postavilo na čelných schůzích proti založení družstva. To mělo vliv i na ostatní zemědělce v obci, kteří měli vůči družstevnímu hospodaření určité výhrady. Našlo se však několik nadšených jedinců, kteří byli přesvědčeni o správnosti velkovýroby v zemědělství. Usilovali o to, aby v obci byla vytvořeno veliké družstvo a aby celá obec hospoda-

řila společně. Po četných bouřlivých schůzích bylo družstvo na-
loženo. Byli povoláni odborníci, proveden geonomický průzkum
půdy a byl připraven plán pro scelování půdy do velkých al-
kú. Některé lány dosahovaly velikosti až 70 ha.

Dne 11. března 1950 došlo na schůzi k hlasování o hospodářsko-
technické úpravě půdy (HTÚP). Na této schůzi remědělci
bylo přítomno 206 osob. Z nich hlasovalo pro HTÚP 66 přít-
omných, proti 12 a ostatní t. j. 128 přítomných se hlasová-
ní zdrželo. Někteří remědělci ostře vystupovali proti řeční-
kům a referentům a před hlasováním schůzi opustili. Tímto
usnesením byla hospodářsko technická úprava půdy schvále-
na a bylo přikročeno k její provedení. Pak bylo započato s ná-
bohem zbývajících remědělciů do družstva. Závěrečná porada
o provedení HTÚP se konala dne 22. března 1950 a byli jí přítom-
ní: Ing Grabovský, za MNV Josef Trýdel, za JPCZ Josef Petlík,
za JLD Černošek Karel, za KPC Kočíš Petrán. Všichni účastníci
protokol o HTÚP podepsali, jenom Petlík Josef nepodepsal
s podotknutím, že na svou osobu s HTÚP nesouhlasí a proto ne-
může podepsat ani za zájmovou organizaci JPCZ jako její
předseda. Při tomto jednání byly navrženy 2 oblasti reměděl-
ského podnikání a to:

- 1, oblast bramborářsko pšeničná o výměře asi 430 ha,
- 2, oblast bramborářsko ovesná o výměře asi 602 ha.

První valná hromada. Dne 10. června 1950 se konala první
valná hromada jednotného remědělckého družstva v Sedlní-
cích. Na této valné hromadě bylo zvoleno představenstvo druž-
stva a dozorčí rada. Předsedou družstva byl zvolen Alois
Poláček, remědělce a č. 12, 56 hlasů, místopředsedou František
Vybíral, remědělce a č. 246, 89 hlasů. Předsedou dozorčí rady
byl zvolen remědělce Josef Špinka a č. 36 a místopředsedou

Zdeněk Kahánek, zemědělec č. 56.

Dosavadní družstvo bylo družstvem II. typu. Protože byly provedeny všechny přípravy pro HTÚP, bylo uvažováno o převedení družstva na III. typ. Družstvo se stalo družstvem III. typu na základě usnesení členské schůze ze dne 12. dubna 1950. To znamená, že se pracuje společně na sdílených lánech-honech, že dobytek je ustájen ve společných stájích, že jsou společné sklady a odměna za práci je stanovena podle norm na určitá množství vykonané práce.

Hlavnostní rozorání mezí.

První rozorání mezí bylo započato v srpnu 1950. Hlavnostnímu rozorání mezí byl přítomen předseda Národního shromáždění dr. Oldřich John se svou manželkou, v doprovodu vedoucího tajemníka krajského výboru KSČ a dalších významných činitelů politického i veřejného života v ostravském kraji. První plodina, kterou družstevníci naseli na dvou velkých lánech, byla řepka olejná. Výměra obou lánů činila asi 62 ha. V celování pozemků ve velké lány bylo pokračováno. Polnosti byly rozděleny do dvou oblastí. Každá oblast byla rozdělena do osmi honů. V prvním roce (1950/51) společného hospodářství vypadala situace takto:

<u>oblast bramborařsko-pšeničná:</u>	<u>oblast bramborařsko ovesná:</u>
hon č. I. 49 ha vojtěška tráva	hon č. I. b. 59 ha jetel tráva
hon č. II. 47 ha vojtěška tráva	hon č. II. b. 65 ha jetel tráva
hon č. III. 51 ha cukrovka	hon č. III. b. 56 ha pšenice
hon č. IV. 47 ha pšenice	hon č. IV. b. 70 ha brambory
hon č. V. 47 ha ječmen	hon č. V. b. 70 ha oves
hon č. VI. 53 ha $\frac{1}{2}$ řepka $\frac{1}{2}$ žito ozimé	hon č. VI. b. 66 ha $\frac{1}{2}$ řepka, žito oz., $\frac{1}{2}$ krmná řepa
hon č. VII. 51 ha $\left\{ \begin{array}{l} \text{po } \frac{1}{3} \text{ cukrovka, brambory} \\ \text{silážní plodina} \end{array} \right.$	hon č. VII. b. 71 ha brambory, siláž. směsky
hon č. VIII. 53 ha ječmen s podsevem	hon č. VIII. b. 63 ha oves s podsevem

Dále byl jeden hon pomocný č. 17. o výměře 40 ha. Do tohoto honu patřil sad o výměře 18 ha, hon zeleninářský a pozemky pro spec. plodiny. (Viz mapu přílohy, kde jsou vyznačeny jednotlivé hony barveně.)

Provozní řád. Na členské schůzi konané dne 9. října 1950 byl projednán, schválen a přijal 91 přítomnými družstevníky provozní řád společného hospodaření a pracovní normy ve výrobě rostlinné a živočišné. Podle tohoto provozního řádu budou hospodařit všichni družstevníci společně na sdelených pozemcích. Půda zůstává nadále vlastnictvím družstevníků. Pro svou potřebu si ponechá každý družstevník záhumenku o výměře 1 ha.

Toho ustanovení provozního řádu nebylo v prvních družstevních dílčích důsledně plněno. Někteří družstevníci měli záhumenky o větší výměře, a to až 2 ha i více. Na záhumenkovém hospodářství bylo povoleno chovat pro domácnost 1 krávu. Ani toto ustanovení nebylo dodržováno. V mnohých případech věnovali se družstevníci intenzivnímu hospodaření na záhumence a své povinnosti vůči družstvu neplnili. Proto práce na družstevních polích nebyly často volány v pravý čas.

Záhumenky. Podle provozního řádu měly být ustájeny společně koně. Mnoho družstevníků koně do společných stájí nechtělo dát. Po celá čtyři léta zůstalo toto ustanovení neuskutečněno. Také stroje neodvedli do družstva všichni. Mnozí je raději prodali. Také koň a krávy někteří prodali. Tím se finančně zajistili na určitou dobu a pak neměli o práci v (družstevní) družstevní zájem. Dostatečně velká záhumenka mnohým stačila k chovu většího počtu drůbeže, krávy, kory a jednoho nebo i více vepřů a s počátkem také v několika případech i prasnice. Ze záhumenek a zvířectva chovaného se výnosu záhumenek nebyly předepsány dodávky, nebo byly velmi nízké. To byla také jedna z příčin počátečních neúspěchů družstva. Někteří zemědělci se vstupem do

drůžstvo houževnatě bránilo. Hospodářskotechnická úprava půdy byla provedena i na pozemcích remědělů, kteří v době její provádění členy drůžstva nebyli. Proto jim měla být každá plodina vysyčena na okrajích jednotlivých honů. Tím by v praxi museli hospodařili na 8 dílech půdy, často velmi vzdálených od hospodářské usedlosti. Jejich půda byla rozána ve společných honech, a proto neměli jiného východiska, než přistoupiti na členy drůžstva. Z takových lidí ovšem drůžstvo nic nemělo, protože nepřišli do drůžstva k přesvědčení. Jejich postoj k práci byl proto špatný. V době po založení drůžstva se také projevil silný odklon mládeže ze remědělských rodin od remědělského podnikání. Synové a dcery ze remědělských rodin odešli se souhlasem rodičů, kteří vlastnili i větší remědělské usedlosti, do jiného zaměstnání. Několik remědělských usedlostí zůstalo bez pracovních sil. Kromě toho bylo ještě hodně půdy veřejné, která byla dříve propachtována. Veškerou tuto půdu nyní obhospodařovalo JZD. Na každého pracovníka drůžstva připadalo 17 až 20 ha půdy. Při tomto stavu pracovních sil nebylo možno řádně vykonat všechny práce na tak veliké rozloze pozemků. V prvních dvou letech nemohlo drůžstvo řádně sklídit úrodu a vykonat veškeré práce včas. V prvním roce společného hospodaření bylo velmi vlhké jaro. Cukrovka, krmná řepa a brambory byly velmi zapleveleny. Sklízeň byla neuspokojivá. Nakonec se to projevilo na hospodářském výsledku. Doplatky na plánovanou pracovní jednotku nemohly být vypláceny. Plánovaná pracovní jednotka činila ve staré měně asi 100 Kčs, v nové měně asi 20 Kčs včetně naturálií. Z počátku bylo vypláceno asi 80% náloh na pracovní jednotku, později jenom 50% v důsledku špatného hospodaření. To představovalo ve staré měně asi 40 Kčs, v nové měně 8 Kčs. Možnost odpracovat pracovní jednotky se pohybovala v průměrném měsíčním množství 40 pracovních

Pracovní jednotka.

67-133

jednotek na osobu při dobré docházce do práce. Průměrný výdělek (měsíční) družstevníka činil na zálohách 1600 Kčs ve staré měně a 320 Kčs v nové měně. Za předpokladu, že by bylo docíleno plánované výše pracovní jednotky, by to činilo 3200 Kčs staré měny nebo 640 Kčs nové měny, nepočítaje o to hodnotu naturálií. V průměru proti mudám továrních dělníkům to byl obnos dosti malý i když jsme vzali v úvahu, že družstevník měl záhumerku a vyprodukoval si (pro) suroviny pro domácnost sám. Proto v posledních dvou letech (1953 a 1954) vystoupilo mnoho drobných i několik větších remědělců z družstva a hospodařů soukromě. Ani v roce 1953, kdy veškeré práce byly svlddnuty bez pomoci brigád z měst a z továren, nebylo dosaženo toho, aby mohly býti vypláceny doplatky na pracovní jednotky. Tím byla rodina remědělce, ve které pracovali 2 členové rodiny v družstvu po celý rok, ochuzena o částku 7680 Kčs v nové měně. Za tento obnos by mohla žít čtyřčlenná rodina v dnešních poměrech po dobu čtyř měsíců.

Pracovní skupiny.

64-133

Celé družstvo je rozděleno do pracovních skupin. Jsou to: 4 polní pracovní skupiny, 1 skupina v živočišné výrobě, 1 relikviniářská skupina a 1 stavební skupina.

Polní pracovní skupiny měly v čele své vedoucí. V době od r. 1950 do r. 1954 byli vedoucími pracovních skupin družstevníci:

I. pracovní skupina: Karel Černocho, František Holášek.

II. pracovní skupina: Jaroslav Bednařík, Bohuslav Vělarb.

III. pracovní skupina: Bohuslav Tobola, Josef Pavlíček, Bohuslav Vělarb, Anđela Adamovská, Rud. Kahaánek.

IV. pracovní skupina: Jaroslav Kačpárek, Zádopek Alois č. 110.

V letech 1953 a 1954 si vedly velmi dobře I. pracovní skupina vedena družstevníkem Holáškem a II. pracovní skupina s vedoucím Vělarbem. Nejlepších výsledků dosáhla I. pracovní skupina. Horší poměry jsou v III. pracovní skupině a nejhorší

ve IV. pracovní skupině. Práce v družstvě postřádá doposud pořádnou organizaci. Při lepší organizaci práce mohlo družstvo dosáhnout lepších výsledků. Spočátku bylo nutno volat na pomoc brigádníky ze škol, z továren a z měst. Brigády odplevelovaly řepu, brambory, pomáhaly při řnících, při výmlaku, při svážení, při sklízení brambor a řepy. Práce brigádníků nebyla tak hodnotná jako práce družstevníků. Brigády zatěžovaly družstvo i finančně.

Družstvo pěstuje také zeleninu. Spočátku byly výsledky dosti dobré. Skupina má málo pracovníků a pěstuje zeleninu na dosti velké výměře (asi 6 ha).

O živočišnou výrobu se starali zootechnici Václav Rožnovský z č. 59 a Miroslav Lička z č. 232. Od počátku roku 1954 byl zootechnikem ustanoven Ladislav Urbica mladší z čísla 246. Má na starosti hovězí dobytek. O vepřový dobytek a drůbež se stará družstevník Alois Polášek z č. 17. V živočišné výrobě byly velké těžkosti. Podle provozního řádu měl být společně ustájen veškerý dobytek. Velkých stájových prostorů nebylo. Proto byl dobytek ponechán ve stájích zemědělců. K obsluze a ke krmení dobytka bylo na takového stavu potřebí mnoho pracovních sil. Téměř polovina práce schopných zemědělských řen byla zaměstnána ve stájích. Proto bylo započato již koncem roku 1950 s adaptací budov pro ustájení většího počtu dobytka.

Stavby

64-133

Stavební skupinu vedl a doposud vede družstevník František Hanzelka z č. 228. Ve skupině pracovali 3 redníci, 2 tesaři a několik řen jako pomocné síly. Skupina provedla od konce roku 1950 do konce roku 1954 tyto adaptace, úpravy a stavební práce:

Rok 1950-51.

1. Adaptace stájí v č. 236 pro 56 dojnic. Celý statek družstvo najalo od Josefa Jarolíma i s inventářem, dobytkem a porůdkem. Byla to první větší adaptace skončená v r. 1950.

- 2, Adaptace stájí v č. 339 pro 60 dojnic. Pomocné práce v této stáji provedla brigádnicky místní skupina mládeže.
- 3, Adaptace stájí v stálku p. Strážinka č. 188 pro 70 kusů mladého dobytka. U této stáje byla sbudována nová močůvková jímka.
- 4, Úprava selkových stájí v č. 15 pro 27 dojnic,
- 5, Úprava selkových stájí v č. 6 pro 28 dojnic,
- 6, Úprava selkových stájí v č. 231 pro 47 kusů mladého dobytka,
- 7, Úprava selkových stájí v č. 246 pro 25 dojnic,
- 8, Adaptace výkrmny vepřů v č. 75 pro 130 vepřů. Nový krov, strop, podlahy.
- 9, Úprava selkových stájí v č. 81 pro 16 konů.
- 10, Úprava selkových stájí v č. 69 pro 23 kusy mladého dobytka,
- 11, Úprava selkových stájí v č. 178 pro 36 kusů mladého dobytka,
- 12, Úprava místnosti bývalé mlékárny č. 75 pro vyvařovnu žlD (společná kuchyně).
- 13, Adaptace selkových stájí v č. 208 pro 26 dojnic a 16 prasnic,
- 14, Úprava selkových stájí v č. 56 pro 8 prasnic,
- 15, Malá úprava stájí v č. 222 pro 23 dojnic,
- 16, Malá úprava stájí v č. 219 pro 22 kusů mladého dobytka,
- 17, Malá úprava stájí v č. 161 pro 25 kusů mladého dobytka,
- 18, Postavení 4 nových drůbežárů pro 1000 kusů slepic na zemědělskou usedlosti č. 95 v území plánovaných sadů. Oplocení drůbežárů v délce 1220 b m drátěným plotem.
- 19, Částečný výkop rybníku u č. 279 pro kachny.

Rok 1952:

- 1, Velká adaptace stodoly v č. 56 pro 22 prasnice,
- 2, Oprava skleníku v bývalém zahradnictví v rámku a oplocení drátěným plotem.
- 3, Dokončeno oplocení nových drůbežárů. 2740 m drátěného plotu.

- 4, Vybavení vnitřního nádiva starého mlýna č.p. 227. Příprava pro obdovávání sýrky.
- 5, Zřízení námečnické dílny v bývalých hospodářských budovách v rámci.
- 6, Postavení polního mlásku z cihel v nádraží pro sušení krna.
- 7, Postavení nové střechy ve velkém skleníku v rámci.
- 8, Velká úprava usedlosti č.p. 279 pro chov kachen.
- 9, Úprava sláji na č. 406 pro 30 kusů mladého dobytka.
- 10, Úprava stodoly č. 186 pro kolářskou dílnu.
- 11, Velká adaptace vyhořelé stodoly v č. 36 pro 200 kusů vepřů na výkrm. Nová střecha, stropy, podlahy.
- 12, Oprava silně poškozené střechy na slájích v č. 236.
- 13, Velká adaptace stodoly v č. 12 pro 46 kusů prasnic včetně postavení přípravy krmiv.
- 14, Úprava opuštěné zemědělské usedlosti č. 137 pro 80 vepřů do 40 kg a 2000 kuřát (nouzové umístění).
- 15, Zřízení sušárny léčivých bylin ve stodole v č. 30.

Rok 1953:

- 1, Započato s velikou adaptací dvou stodol u č.p. 339 pro 100 kusů dojníc. Postavení močůvkové jímky, postavení 3 siláxnických příkopů, přípravné práce pro zřízení knožště.
- 2, Výkop dvou rybníků u kachní farmy na č. 279. Přemístění remíny bylo provedeno buldozerem.
- 3, Postavení kůlny na voz a stroje u č. 81 pro II. pracovní skupinu.
- 4, Adaptace stodoly u č. 279 pro sláje vodní družbě.
- 5, Oplocení výběhů pro dobytek u sláje v č. 188.
- 6, Skladiště na brambory u výkrmen vepřů v č. 36 a 75.
- 7, Dále byla opravená sláje v č. 33, opravena horizontální pila v č. 201, postavena kůlna na krmivo u č. 406, zřízen vodovod a siláxní.

jámy u nových drůbežárén.

Rok 1954:

- 1, Velká adaptace stodoly a kůlny pro odchovne kuřat v č. 95.
- 2, Velká adaptace sýpky v bývalém mlýně č. 227. Nová stěcha 3 podlahy, okna.
- 3, Pokračování v adaptaci druhé stodoly u č. 339.
- 4, Postavení letních vzdušných bud pro prasnice u č. 12.
- 5, Postavení 2 nových drůbežárén bez oplocení (pro 500 slepic).
- 6, Postavení mostní váhy o nosnosti 15 tun.
- 7, Mechanizační zařízení v nových slájích u č. 339. Montáž.
- 8, Výkop třetího rybníku pro kachny u č. 279. Zemina byla přemístěna buldozerm.

Přestože ve výstavbě vykonalo družstvo za čtyři léta hodně práce, mají objekty ještě mnoho závad, které doposud nebyly odstraněny. Tak sláje pro hovězí dobytek nemají řádných močůvkových jímek. Hnojivka vytéká do příkopů a na cesty. Tím se družstvo připravuje o hodnotná přivozená hnojiva. Práce ve slájích není mechanisována. Vyrážení hnoje, nakládání hnoje, přisun krmiv a ostatní práce jsou prováděny způsobem obvyklým před 100 léty. Sláje velmi často trpí nedostatkem vody. Také krmení dobytka není řádně organizováno. Je-li dostatek hodnotného krmiva, krmí se pouze krmivem dobrým a pak třeba i slámou a to i méně hodnotnou. Silážní jámy jsou velmi špatně využitý. Silážované hmoty byly uloženy neodborně a sknuly, nebo se nesilážovalo vůbec. Proto dodávky mléka byly v prvních letech velmi špatné, teprve v roce 1954 se hodně zlepšily. Vepřový dobytek a drůbež má ustájení dobré. U sláji pro vepřový dobytek chybí hnojiště. Také kachní farma a rybníky nejsou dokončeny. JZD má také v plánu výsadbu sadu

s výměře asi 17 ha. První část sadu byla vysázena v roce 1953 v okradách u družbežáren. Vysázeno bylo asi 400 kusů ovocných stromů.

560-559

Družstvo má v provozu také některé řemeslnické dílny. Tak v sto-
lařské dílně č. 216 zhotovuje družstevník Jindrák veškeré výrobky ze dřeva, které družstvo potřebuje pro provoz, adaptace a pro stavby. Kolářské výrobky zhotovuje v zimním období družstevník Jakubec Josef z č. 177 v dílně zřízené v jeho stodole. Zámečnická dílna byla původně u p. Antonína Boháče č. p. 99. Zařízení bylo družstvem převzato a umístěno v bývalých hospodářských objektech v rámku. V dílně pracují 2 družstevníci. Opravují veškeré hospodářské stroje, traktory, zemědělské nářadí a zhotovují potřebné součásti ze železa pro stavby. Zemědělci i JZD však pocítují nedostatek v tom, že v obci není kováře pracujícího po celý den. Podkovářské práce vykonává pro družstvo p. Hrachovec, dříve soukromý řivnostník, který odešel po založení družstva do továrny. Také sedláře v obci není.

JZD má ve svém držení mošlárnou ovoce, 2 družstevní prádelny, šrotovnu krmiv pro krmení v bývalém mlýně č. 89, nově upravenou sýpku z bývalého mlýna č. p. 227 a družstevní kuchyň v budově MNV č. 75. Další skladiště má družstvo ve staré kámenkové sýpce a v bývalém hostinci č. 233 jenž byl družstvom na jeho žádost přidělen.

Vedení družstva: Předsedy družstva za dobu od založení do konce roku 1954 byli tyto družstevníci: Černoš Karel z č. 19, Polásek Alois z č. 12, Tobola Bohuslav z č. 69 a František Vybíral z č. 246. Účetní je po celou dobu Marketa Vybíralová z č. 337. Pokladníci: Václav Slabý z č. 32, Františka Vodičková z č. 180 a Josef Linart z č. 86. Družstvo má od počátku kancelář v budově MNV. Veškerý platební styk družstva se děje prostřednictvím Státní banky československé, pobočky v Novém Jičíně.

Traktorová
stanice

Všeckere polní práce vykonává družstvo Státní strojní stanice. Sta-
nici byla přidělena usedlost č. p. 57. Všechny objekty této dosti ve-
líké usedlosti byly v roce 1953 a 1954 řádně opraveny. Jsou zde ubikace
pro traktoristy, kancelář, kuchyň, jídelna, skladiště pohonných lá-
tek a garáže pro traktory. Hodola a kůlny slouží jako skladiště
strojů. Státní strojní traktorová stanice má pro obdělávání pozem-
ků všeckere půvčetně nářadí, sečí a řací stroje, pluhy, mlátičky, vleč-
ky a traktory. Z těžkých strojů jsou to zejména pásové traktory so-
větské výroby. Je to Kirovec o síle 35 HP a Stalinee o síle 95 HP.
Výkony těchto strojů jsou porovnatelné a mnohem rychlejší jejich
práci. Tak ku příkladu podmítka a hlubokou orbu, která byla dříve
prováděna koňskými potahy, obsluhávají tyto stroje. Při vymlátu
jsou používány také kombajny sovětské výroby. Mlácení kom-
bajnem činí družstevníkům značné starosti, protože krmivo po vy-
mlácení nutno sušit. Družstvo nemá pro sušení krmiva vhodných
prostorů. V roce 1953 odváželo družstvo krmivo do Nového Jičína a
tam bylo sušeno na betonovém náměstí. Také sklizeň vymláčené
slámy je dosti obtížná. Práce strojní stanice má ještě hodně ne-
dostatků. Pracovníci stanice se nedostatečně připravovali na vymlát.
Buď to byly mlátičky špatně opraveny, nebo při poruchách nebylo ná-
hradních součástek. Patronátní návod Tatra v Kopřivnici rozhodil
pro pohon mlátičky soupravou s motorem nákladního auta pro
naftový pohon. Tato souprava se velmi dobře osvědčila, protože
mlátička nebyla závislá na elektrickém proudu, kterého je o různých
nedostatek. Pracovníci stanice jsou povětšinou mladí hoši. Někteří
z nich nemají k zemědělské práci kladný poměr. Často se stávalo,
že práce vykonali ledabyly. Vedoucí pracovních skupin družstva
pořádali, aby práce byly vykonávány řádně, náprava však sjed-
nána nebyla. Všichni však nebyli stejní. Někteří pracovali dobře.
Stanice má nedostatek pracovníků, kteří se pořád střídají. Práce
je odpovědná a těžká. Mnohdy se pracovalo v noci. Také

Kombajny

stroje a nářadí nejsou řádně ošetřovány a udržovány v pořádku. Škody utrpěné dluhářstvem: Dluhářstvo utrpělo velmi těžké požáry. Ty značně zhoršily finanční situaci dluhářstva. V roce 1951 vyhořela stodola dluhářstvíka Spínky. Z vyhořelé stodoly byla vybudována výhřevná vepřív. Dluhářstvo tím utrpělo asi 200 000 Kčs staré měny. V roce 1952 shořely na jaře 2 stohy hodnotné slámy (asi 120 fůr). Stohy byly uloženy na pozemku usedlosti č. 64 u okresní silnice. Dále měla na hospodaření dluhářstva nemalý vliv epidemie slintavky a kulhavky. Tato zhubná nemoc dobytka řádila v roce 1952 od konce listopadu do konce prosince. Nakara byla částečně utlumena po provedené vakcinaci dobytka.

Přehled o průběhu slintavky a kulhavky:

hovězí dobytek:

JD - nakazeno 243 kusů, porazeno 31 kus, uhynulo 6 kusů. Slintavka

soukromý sektor - nakazeno 25 kusů, porazeno 6 kusů, uhynuly 3 kusy.

Dále byly nakazeny 32 prasnice, 28 selat, 2 vepřív a 2 kozy.

V době výskytu slintavky a kulhavky bylo zastaveno ve školách vyučování. Také divadelní představení, filmová představení, taneční zábavy a shromáždění bylo zakázáno. Dělníci museli zůstat v místě svých pracovišť, nebo u příbuzných v jiných obcích, aby se nakara osobním stykem dále nešířila. Osoby ošetřující dobytek musely zůstat v oblasti namočené slintavkou a kulhavkou. Nakupy jim obstarávali sousedé.

Epidemie slintavky a kulhavky způsobila dluhářstvu velikou škodu. Dojivost krav, jež prodělaly slintavku, byla velmi malá. Proto dodávka mléka v roce 1953 nebyla splněna. Krávy, které prodělaly nemoc, obvykle při otelení padly. Tím ztratilo dluhářstvo ještě asi dalších 80 kusů základního stáda hovězího dobytka. Toto ztrátu bude nutno nahraovat několika let.

Na další straně je uveden přehled o stavu hospodářského zvířectva na léta 1950-1954. Stav je uveden k 1. lednu každého roku.

Druh	1/1. 1950	1/1. 1951				1/1. 1952				1/1. 1953				1/1. 1954			
		JZD	S	Z	Col.	JZD	S	Z	Col.	JZD	S	Z	Col.	JZD	S	Z	Col.
koně	139	3	27	69	99	18	7	46	71	63	11	1	75	53	27	7	87
vapřový	645	5	107	341	453	206	67	252	525	734	103	185	1022	525	54	146	725
z toho prasnic	75	2	19	75	96	54	7	15	76	64	5	7	76	69	3	1	73
hovězí	1047	38	196	727	961	633	60	214	907	620	107	163	890	488	125	151	664
ovce	33	-	10	13	23	11	10	20	41	95	20	28	143	36	16	46	98
kozy	194	-	63	136	199	-	48	133	181	-	100	131	231	-	84	143	227
králíci	±	±	±	±	±	±	±	±	±	-	254	198	452	-	157	137	294
dmíbež	4529	82	1012	2926	4020	1093	582	1919	3594	1674	1145	1826	4645	1490	1010	1844	4344
husy	188	-	52	156	178	-	50	180	230	20	101	201	322	-	223	95	318
kachny	78	-	17	53	70	51	12	57	120	140	30	96	266	116	7	42	165

Vysvětlení značek: JZD = jednotné zemědělské družstvo

S = soukromí zemědělci

Z = záhumenkáři (tj. družstevníci - vlastní zrlřactvo)

Col. = celkem v celé obci.

V roce 1950 jsou slavy uvedeny za celou obec.

Inseminace Oploďňování krav v době říje je prováděno uměle l. xv. inseminací Inseminátorů z počátku denně do obce dojížděl. Nyní provádí inseminaci zootechnik Ladislav Urbica mladší. Broložě (ins.) je oploďňování prováděno uměle, není v obci v přítomné době plemenných býků. Ve výše uvedeném přehledu jsou uvedeny slavy zvířectva v JZD, u soukromých zemědělců a na záhumenkách. V letech 1951 a 1952 byly záhumenky velké. Výměra záhumenek družstevníků činila asi 300 ha. Po zmenšení záhumenek na 0,5 ha činí celková výměra záhumenek asi 76 ha. Podle slavy v roce 1954 připadá na záhumenku o výměře 0,60 ha 1 kráva, 1 vepř, 12 slepic, 1½ kory ad. V družstvě připadá 1 kus hovězího dobytka na 2 ha orné půdy, 1½ slepice na 1 ha orné půdy a 1 vepř na necelé 2 ha orné půdy. Z toho vidět, že naši zemědělci dovedou intenzivně hospodařit i na malé výměře jako je záhumenka. Naopak slavy hospodářského zvířectva ve společném družstev-

ním podnikání jsou rok od roku menší. To svědčí o tom, že pracovní morálka družstevníků není na výši. Výsledky hospodaření na náhumenkách dokazují, že i v družstevním společném hospodaření by bylo možno při dobré pracovní morálce a poctivosti všech pracovníků dosáhnout vynikajících hospodářských výsledků.

Podle zápisu členské schůze JZD ze dne 27. 11. 1950 mělo družstvo 296 členů. 134 Mezi nimi byli i bezzemci. Družstvo soutěžilo tehdy v náboru členstva s jinými družstvy. V té době bylo vítězem v kraji. Jako členové družstva byli riskáři také všichni učitelé matejských škol. Také členové strany, bezzemci, byli členy družstva. Asi 90 stávkových členů družstva vystoupilo po zásobovacích opatřeních provedených vládou na sklonku roku 1951. Tehdy byly odebrány potravinové lístky všem členům družstev III. typu. Mnoho osídleneců, vlastníků domků s půdou, z obce v posledních letech odešlo, aby se vyhlí povinností vůči družstvu (viz změny v osídlení na str. 42-44.) Družstvo se hromadila k obdělávání půdy bez majitelů a bez pracovních sil. Takové půdy bylo asi 250 ha. Proto se družstevníci usnesli předat horní část obce s bývalým obyčejným statkem a asi 200 ha polností československým státním statkům. Státní statky však hospodařily na tomto majetku krok. Již na podzim 1954 převzalo družstvo budovy i polnosti zpět.

Po prvních, dvouletých zkušenostech byly dva osevní postupy změněny a bylo přistoupeno k čtyřhonovému osevnímu postupu. Každá pracovní skupina se stará asi o 220 ha půdy. Na této výměře pěstuje všechny zemědělské plodiny.

Dále je uvedeno několik čísel, která dokreslí celou situaci družstva: V roce 1951 byl plánován výnos u pšenice 23 q z ha, docíleno bylo výnosu 12 q z ha. U bramborů byl plánován výnos 170 q z ha, docílen byl výnos 60 q z ha. Cukrovka z výměry 51 ha byla dodána jen o 51%. Vřivočišné výrobě pracovalo 70 lidí. Průměrná doživost

na 1 kus a den byla 2 a půl litrů.

Přehled některých dodávek na rok 1951.

pšenice	předpis 1500 q	dodáno 718 q
brambory	předpis 4810 q	dodáno 668 q
vepřové maso	předpis 52.406 kg	dodáno 19.273 kg
hovězí maso	předpis 90.490 kg	dodáno 86.685 kg

V roce 1951 bylo plánováno 42.416 pracovních jednotek, spotřebováno bylo 40.000 pracovních jednotek.

Plnění dodávek na rok 1953:

druh:	J Z D.	předpis:	dodáno:	soukř. sektor:	
				předpis:	dodáno:
vajíčka		168.860 ks	135.070 ks	19.940 ks	120%
mléko		417.090 l	45%	40.000 l	24.000 l
maso vepřové		49.655 kg	92%	4305 kg	1100 kg
maso hovězí		59.585 kg	90%	5670 kg	4288 kg
seno		37.360 kg	22.000 kg		
křepka		-	5.400 kg		
sláma		49.960 kg	6.000 kg		
brambory		659.850 kg	350.000 kg	30.630 kg	1900 kg
brambory rané		27.000 kg	90%		
pšenice	}	131.970 kg	100%	5100 kg	3.100 kg
žito		179.100 kg		6675 kg	3.300 kg
jačmen		42.420 kg		2455 kg	1.400 kg
ostatní zrniny		37.710 kg		4305 kg	2.400 kg.
zelenina		52.250 kg	65%		

Dodávky byly předepsány u JZD na výměry orné půdy - 905,26 ha, u soukromých zemědělců ze 171,04 ha orné půdy.

5. Výstavba obce.

Odstanění škod způsobených válečnými událostmi:

Při bojích o obec v roce 1945 bylo úplně zničeno 7 domů, 3 stodoly a několik domů bylo silně poškozeno. Úplně byla zničena čísla popisná 13, 39, 54, 117, 241, 244 a 263. U remědeloškých usedlostí č. 24, 267 a 268 vyhořely stodoly. Zničené domy a stodoly nebyly již obnoveny. Odklizení troskek bylo provedeno v režii Místního národního výboru. Velmi silně byly poškozeny tyto usedlosti: č. 65, č. 1, č. 312, č. 116, č. 249, č. 253, střecha kostela a fary, nádražní budova, skladiště hospodářského dvůrka a domek č. 303 u cihelny.

Ustupující německá armáda zničila všechny mosty přes Sedlničku. Hned v prvních dnech po osvobození byly s budovány místními občany místo zničených mostů nouzové přechody z klád a z fošen. Také silniční urážky proti tankům byly odstraněny. Největší poškození byla o sklo. Při bojích o obec byla většina oken rozbitá. Také fasády domů a krytina byly dosti poškozeny. V prvních týdnech nebylo elektrického proudu, protože dráty vedení byly přetrhány. Telefonní spojení rovněž neexistovalo. Na polích, cestách a v zahradách se povalovalo po bojích velké množství nábojů, min, granátů a jiné munice. Munice byla sebrána a zneškodněna vojáky - odborníky. Počáteční poškození se podařilo brzy odstranit. Pak bylo pokračováno v klidném, mírovém budování.

Mírové budování obce:

První byly uvedeny do pořádku školní budovy. V bývalé německé škole byla vytlučena všechna okna. V jedné třídě byl zničen strop. Obě školy byly vymalovány a po provedení nejnutnějších oprav mohlo býti vyučování zahájeno již 1. zářím 1945. Také ostatní veřejné budovy byly postupně opraveny. Zničený betonový most v Borovci byl vyveden a opraven firmou Lošťák z Nového Jičína v roce

1945. Dále byly postaveny správou okresních silnic dva nové dřevěné mosty přes řeku Sedlničku u č. p. 300 a u č. p. 87 na silnici do Barošovic. Další dva mosty byly postaveny obcí v roce 1948. Byly to mosty u kostela a u obecního hostince. Obec obdržela na tyto mosty příspěvek od Zemského národního výboru v Brně ve výši 120.000 Kčs. Další most u č. 304 byl zbudován rovněž v roce 1948. V roce 1952 byl postaven další obecní most u č. 166 a v roce 1953 most u č. 217. Tím byly obnoveny všechny přechody přes Sedlničku zničené při ústupu německou armádou v roce 1945.

U budovy místního národního výboru byly zbudovány v roce 1948 nové schody a kulna na dříví.

Poštovní úřad byl nevhodně umístěn v budově rámku. Národní výbor uvolnil jednu polovinu obecní budovy č. 109 pro umístění pošty. Pošta byla přemístěna do nově upravených místnosti v první polovině roku 1946. Úprava místnosti si vyžádala nákladu ve výši 26.000 Kčs.

Stavba
jeviště

Na počátku roku 1949 byl zbořen komín bývalé cihelny. Cihla byla odvezena k místnímu obecnímu hostinci na stavbu jeviště, šaten a přísálí. Zbouráním komína bylo získáno asi 20.000 hodnotných cihel. Místní řemeslníci provedli odvoz cihly zdarma. Rovněž zbourání komína a škrábání cihly provedli občané a mládež zdarma. Také strojovna cihelny byla zbourána. Trámy a dříví bylo odvezeno rovněž k obecnímu hostinci pro postavení jeviště. Dne 11. listopadu 1949 bylo započato s adaptací obecního hostince. Pro kdejší obec bylo zařadeno do plánu na rok 1950 otevření kina. Aby mohlo být zřízeno kino, bylo nutno upravit místnosti. Protože sál obecního hostince sloužil pro divadlo i ostatní podniky, bylo nutno úpravu provést tak, aby místnosti vyhovovaly provozu kina, divadla a tanečních zábav. V případě, že by obec nepřipravila státnímu filmu vhodné místnosti, nebylo by v obci kino zřízeno. Proto bylo započato s úpravou v dosti pozdní době. Staré jeviště bylo nízké a malé. Stará stěcha jeviště

byla strážena, radi vybourány, zvýšeny a postaven nový krov. Podla-
ha jeviště byla upravena. Pro kino i divadlo bylo instalováno nové
elektrické vedení, které stejně vyhovuje požadavkům moderního jevišt-
ního osvětlení. Strop byl rozhodoven z hoblovaných dřevěných prken.
Byl zakoupen nový, černý horizont a hnědá plyšová opona. Pro osvětlo-
vání byla zakoupena jevištní osvětlovací tělesa. Počásí bylo dosti
příznivé a tak se podařilo dokončiti jevištní práce do konce roku
1949. Sylvestrovský program byl předveden na novém jevišti. V roce
1950 bylo v pracích pokračováno. Sál byl po celé délce rozšířen
o 4 metry a vedle jeviště byla postavena prostorná šatna pro her-
ce. Celá stavba byla dokončena do konce května. Byla prováděna
bez povolení „na černo“. Obec neobdržela pro stavbu žádný ma-
teriál. Vše bylo obstaráváno pokoutní cestou, z bowraček a jak
se dalo. Na stavbu přispěly peněžitými dary všechny spolky a slož-
ky pokud měly v pokladnách nějaké peníze. Na stavbu přispěli:
komunistická strana 20.000 Kčs, myslivecká honební společnost 10.000 Kčs,
jednotný svaz českých kovářů 7000 Kčs, Národní jednota a osvětlová
rada. Také krajský národní výbor přispěl obnosem 62.000 Kčs. Celkem
činily dary 167.855,50 Kčs. Místní národní výbor přispěl obnosem
102.244,90 Kčs. Občané vykonali zdarma za 40.000 Kčs práci. Při stavbě
byl upotřeben starý materiál z místních rohoží v hodnotě 200.000
Kčs. Celková hodnota díla byla 600.000 Kčs tehdejší měny.

Počátkem roku 1950 bylo založeno v obci jednotné kovářské družstvo.
Vláda věnovala zvýšenou pozornost obcím, ve kterých bylo založeno
JLD. Takové obce byly vládou podporovány. Aby byl umožněn roz-
voj JLD byly určovány pro děti i žen zaměstnaných v zemědělství
dětské jesle. Také zdejší národní výbor obdržel
finanční podporu na zřízení jeslí. Počátkem
prosince 1950 poukázal krajský národní výbor
v Ostravě místnímu národnímu výboru v Holovosli

Jesle

obnos 150.000 Kčs na výměnu jesele. Okresní národní výbor poukázal 17.600 Kčs. Obnosy musely být do konce roku vyúčtovány. Dále uhradil krajský národní výbor v Ostravě obnos 149.971 Kčs na práce stavební a instalátorské spojené s úpravou budovy pro nové jesle. Jesle byly umístěny v budově č. 217. S úpravou budovy bylo ihned započato. Budova byla upravena, vymalována, byly provedeny nálety, výřeno vodovodní zařízení s elektrickým ohřevem vody, byl nakoupen nábytek a nejnútnejší zařízení pro provoz v jeslích. Na provoz jesele bylo pamatováno v obecním rozpočtu největší položkou (260.000 Kčs i se mezdami zaměstnanců). V jeslích byly zaměstnány 4 ženy, dětí však bylo málo. Během dvou let bylo umístěno v jeslích průměrně denně 6-7 dětí. Průměrný náklad na jedno dítě byl 22.000 Kčs ročně. Prosa návrh národní výbor, aby jesle byly přeměněny na mateřskou školu s celodenní péčí. Tento návrh byl schválen a od 1. února 1953 byly jesle přeměněny na mateřskou školu. Tuto navštěvuje průměrně denně 25 dětí. Jesle byly v roce 1951 slavnostně otevřeny u příležitosti Mezinárodního dne žen dne 8. března.

Kulturní jízba

Dne 8. března 1951 ožila čilým ruchem stará budova kámbku. Byla zde umístěna kulturní jízba, kterou obdrželo jednotné zemědělské družstvo jako dar od ministerstva zemědělství. Náklad spojený s úpravou 3 místnosti v přístavě uhradil MNV.

Prádelny

V roce 1950 vřídilo JZD 2 prádelny. Prádelny byly umístěny v objektech bývalých mlynů č. p. 227 a č. 89. Provoz v prádelnách byl velmi čilý. Praní prádla v prádelnách zmírnilo práci venkovských žen.

Distrikt roz- hlas

V roce 1951 byl v obci výřen místní rozhlas. Linka rozhlasového vedení je dlouhá 7 km. Rozhlas byl výřen nákladem 249.000 Kčs staré měny. Rozhlasovou síť vedl MNV.

z Nového Jičína. Město Nový Jičín obdrželo zařízení nové. V obci je rozmístěno 27 rozhlasových slampačů. Obecním rozhlasem jsou občané seznamováni s obsahem různých vyhlášek a oznámení. Doposud se tak dělo obecními oběhničky, které občané po přečtení podávali dále svým sousedům. Tento způsob byl nedlouhavý a ne-spolehlivý.

V roce 1951 byl místním národním výborem upraven nákladem 25.000 Kčs v č. 384 1 byl pro učitele. U národních školy byly sbourány staré dřevěné kulny a místo nich byla postavena dřevěná kulna nákladem 17.000 Kčs.

Koncem roku 1952 bylo započato s opravou chátralé budovy námku. Oprava záraku
Stará, západní část budovy musela být sbourána. Bylo nutno opravit také krov, který byl silně poškozen. V roce 1953 bylo v adaptacích pokračováno. Veranda v prvním poschodí byla vybudována znovu. Do sklepa a do prvního poschodí bylo vyřešeno nové schodiště. V budově byla provedena nová elektroinstalace a křížen nový vodovod a splachovací rýchody. V roce 1954 byla v celém prvním poschodí vyměněna okna a celá budova opatřena novou fasádou. Všechné práce vedli a prováděli místní občané. Do konce roku 1954 si vyžádala oprava námku nákladu 195.000 Kčs staré měny a 29.000 Kčs nové měny. Přepočteno na novou měnu je to 68.000 Kčs. Budova slouží nyní jako kulturní dům.

V roce 1953 byla křížena v bývalém hostinci^{č.41} další mateřská škola Mateřské školy.
s celodenní péčí pro děti ze severní části obce. Náklad činil asi 30.000 Kčs staré měny.

V druhé části léze budovy byl křížen obchod nákladem asi 15.000 Kčs staré měny.

V roce 1954 bylo započato s úpravou fotbalového hřiště. Přemístění hřiště
zeminy bylo provedeno buldozerem. Tento přemístil asi 2500 m³ zeminy. Nad hřištěm byla zhruba dokončena stavba šaten. Práce prováděla a financovala tělocvičná jednota Lokol. Hřiště

6. Obchod, řemesla a živnosti.

V prvních těžkých dnech po skončení války bylo nutno zajistit výživu obyvatelstva. Doprava nebyla obnovena a zásob z doby válečné nebylo. Místní národní výbor provedl ve všech remědelských usedlostech domovní prohlídky. Při prohlídkách byly zabaveny veškeré zjištěné chleboviny. Ty byly odvezeny do mlýna č. 227, kde byly semlety. Pak byly dodány místnímu pekaři, osídleci, který pek l v prvních týdnech chléb až pětkrát denně. Zásoby vystačily pro veškeré obyvatelstvo obce na dobu tří měsíců. O výživu obyvatelstva se staraly z počátku tyto podniky: Otakar Michálek, pekařství č. 292, Jaroslav Hanzelka, řeznictví č. 331 a Ludvík Jarolím, obchodník č. (297) 235. Také místní mlékárna zahájila hned v prvních dnech po osvobození provoz. Koncem roku 1945 byla ze zdravotně-hygienických důvodů uzavřena. Zásobovací situace se s postupujícím osídlováním obce den ode dne zlepšovala. Koncem roku 1948 byli v obci již obchodníci, řemeslníci a živnostníci:

Obchody smíšeným zbožím: Jarolím Ludvík č. 235,
 Budoucnost n. p. s. r. o. č. 97,
 Jančarová Adéla č. 90,
 pekařství: Michálek Otakar č. 292,
 řeznictví a uzenářství: Hanzelka Jaroslav č. 331,
 Škarka Josef č. 96,
 hostince: Obecní hostinec č. 249,
 Vavroš Karel č. 106,
 Kašpar Jan č. 41,
 Ermis Klement č. 297,
 Zdráhal Ladislav č. 213,
 Šimprer František č. 197,
 kovářství a podkovářství: Hrachovec Josef č. 344,

malířství a natěračství	: Čapka Miroslav, Sedlnice č. 317, Lubel Jan, Sedlnice č. 260,
kovářství a podkovářství	: Barvík Antonín č. 290,
obuvnictví	: Kocián Jan č. 302, Klos Vilém č. 247,
sedlářství	: Belh Miloš č. 285,
obchod s průběžným zbožím	: Masopustová Antonie č. 113,
trafiky	: Vondrák Karel č. 251, Škařupa Alois č. 72,
sběra vajec	: Kylvarová Marie č. 250,
sběr léčivých bylin	: Volný Ludvík č. 1,
obchod uhlím a autodoprava	: Mikulěnka Ladislav č. 184,
obchod dřevem a autodoprava	: Věčeřa Karel č. 187,
rámečnictví	: Boháč Antonín, Sedlnice č. 99,
stolařství	: Indrák Jaroslav č. 216,
výroba umělých květin	: Mikulenková Marie č. 254,
holičství a kaděrnictví	: Kolek Alois č. 334,
mlýn	: Továrek František č. 227,
vodní pila	: Krutílek Alois č. 201,
krejčovství	: Smolík Jan č. 305
košíkářství	: Čunta Jan č. 166 Churý Jaromír č. 286.

V roce 1949 a v roce 1950 došlo k likvidaci všech soukromých živnostenských podniků. Mnohé z nich byly převedeny do družstevních nebo státních podniků. Z hostinec byly uzavřeny hostince č. p. 106., 213., 297. a 41. Stolařství a rámečnictví bylo převedeno do jednotného řemeslnického družstva. Obchody smíšeným zbožím, řeznictví a hostince spravuje v přítomné době spotřební družstvo „Jednota“ kápsané společenstvo v Barbošovicích. Koncem roku 1954 byly ve správě družstva jednoty

hostince č. 197 a 249, řeznictví č. 96 a obchody č. 235, 97 a v roce 1953 nově zřízený obchod v č. 41a obchod hračkami s papírnictvím a trafikou v č. 251. V obci není krejčího, obuvníka, kováře, koláře a sedláře. Také malířů, pekařů a mlynářů v obci není. Mlýny byly uzavřeny protože jejich zařízení nebylo vyhovující. Obyvatelé vozili obilniny k semletí do Mošnova a do Nové Horky. V přítomné době jezdí do mlýna v Barošovicích a někteří do Ikošnice. Rovněž pro uhlí musí jezdit někteří obyvatelé do Barošovic do lamních uhlínských skladů. Většina bývalých řivnostníků a řemeslníků si našla nové zaměstnání v továrnách. Obyvatelstvo se musí v přítomné době v případě potřeby obracet na řemeslníky v okolních obcích, nebo na dřívoslevní, komunální a národní podniky. Také stavebních řemeslníků je citelný nedostatek. V obci je pouze 1 tesář a 3 ředníci. Mládež, zejména chlapci, nemají po vyjití školy zájem o tato povolání: tesář, ředník, kolář, stolář, pekař, krejčí, řezník, malíř, natěrač, ~~a~~ (to) sedlář a kovář.

V dalším přehledu je uveden počet obyvatelstva a zaměstnání podle stavu k 31. prosinci 1954.

Způsob zaměstnání	do 6ti let	od 6ti do 14 let	Od 14ti do 20let	Od 20ti do 25let	Od 25ti do 60let	Nad 60let	%	Celkem
děti	181	328	-	-	-	-	33	509
v zemědělství	-	-	22	15	131	-	11,5	168
v průmyslu	-	-	67	38	214	-	21	319
učni	-	-	37	-	-	-	2,5	37
ve veřejné a státní službě	-	-	12	21	56	-	6	89
ženy v domácnosti	-	-	11	24	207	-	16,5	242
studující	-	-	14	-	-	-	1	14
důchodci	-	-	-	-	57	-	4	57
starci	-	-	-	-	-	63	4,5	63
Celkem	181	328	163	98	665	63		1498

7. Školství.

Škola byla v Sedlnicích již před třicetiletou válkou. Byla společná pro obě části obce - lenní i dědičnou. Na poslední stránce Gruntovní knihy Sedlnice dědičné je záznam ze dne (33) 31. března 1658. Tohoto dne vyprávěli starší muži Pavel Mikš, Jiří Unger a Šimon Lenk před právem a obcí mezi jiným také, že urozená paní Sedlnická (jedná se o Kateřinu Sedlnickou z Choltic vdovu po Jiřím Sedlnickém z Choltic) dala vystavět na svůj vlastní náklad a na náklad poddaných školu. Lenní (manská) Sedlnice nepřispěla tenkrát ničím „což se na paměť poznamenává, ať kemrou starší lidé a spory vzniknou“. Ve třetím odstavci Poplatné knihy Sedlnice dědičné z roku 1685 (Linsbuch des Erb-gutes Sedlnitz) ukládá svým poddaným dvířitel panství Oldřich z Poppenu povinnost posílati mladé hochy do školy, aby „Všemohoucího a jeho příkazy lépe poznali, čísti, psátí a modlili se naučili a aby se stali čestnými lidmi.“ Zmínky o tom jakým jazykem se ve škole vyučovalo, není. V tehdejší době byly obě obce již porněmčeny. Dochované písemné památky nasvědčují tomu, že škola byla německá. Nejstarší škola stála na místě nynější školy. Podle Felice Jaschkeho ovládala většina obyvatelstva po celá staletí i jazyk moravský. Zdejší německé obyvatelstvo žilo v neustálém styku s českým obyvatelstvem z okolních, českých vesnic a měst. Českého obyvatelstva bylo v obci málo. Proto se v dřívějších dobách nesetkáváme se snahami o zřízení české školy. Po skončení první světové války byl zaveden v německé škole jazyk český jako povinný předmět. Po provedení první pozemkové reformy český živel v Sedlnicích hodně zesílil. Občané z obce Libhoště obdrželi pozemky pro stavbu, na kterých si postavili rodinné domky. Česká menšina rostla a sítila. Menšinářů založili Národní jednotu, která se stala ochránkyní národních práv české menšiny. Členové Národní jednoty se zabývali brzy po skončení první světové války

myšlénkou zřízení české školy. Doposud posílali své děti do českých škol do Libhoště a do Přebora. České menštině v sousední obci Bartošovicích podařilo se uskutečnit podobné snahy o něco dříve. Čeští menšináři ze Sedlnic posílali své děti do Bartošovic do nově zřízené české školy. Posílali je proto, aby posílili bartošovické české školství, přestože děti měly do školy daleko a zvláště v zimě byla cesta velmi obtížná. Čeští menšináři sdružení v Národní jednotě usilovali dále o zřízení české školy v místě. Boj o školu se stal bojem národnostním. Usedlí Němci nepřáli snahám české menšiny. Podle vyprávění tehdejších menšinových pracovníků byly boje s Němci velmi tuhé. Němci měli v úmyslu znemožnit zřízení české školy.

První česká
škola v obci

337

Dne 20. prosince 1924 navštívila obec komise školských pracovníků. Měla za úkol vyhledat jednu vhodnou místnost pro umístění jedné třídy české školy. Krátce předtím uzavřela Zemská školní rada v Brně jednu třídu německé školy pro nedostatečný počet žáků. Škola měla 7 tříd se 150 žáky. V uvolněné místnosti měla být umístěna česká třída. Protože v budově školy bylo jenom 6 učeben, nebylo toto řešení možné. Německé obecní zastupitelstvo se tomuto řešení houževnatě bránilo. Komisi se však podařilo zajistit vhodnou místnost - bývalou jídelnu - v rámku. Tato byla nákladem 10.000 Kčs přeměněna na učebnu po dohodě s majitelem hrabětem Věškem z Nové Horky. Německé učitelstvo zahájilo ostrou kampaň proti umístění české školy v rámku. Lámeck býval kdysi oblíbeným letním sídlem básníka Eichendorfa. Umístěním české školy prý byla zhanobena památka básníková. Polemiky mezi Němci a Čechy byly vedeny i v tisku. K nepřijemným výstupům došlo později mezi německým správcem školy Telschikem a českým řídícím učitelem Aloisem Plexarem ohledně bytu. Českému učiteli byl přidělen byt v německé škole, zatím co německý učitel bydlel v rámku, kde byla

umístěna česká škola. Oba si byly vyměnili.

Vyučování bylo zahájeno dne 16. září 1925. Žáků bylo 12. Byli to: Vavroš Karel, Vavrošová Ludmila, Tylečková Marie, Tyleček Rudolf, Konvička Zdeněk, Mičulka Jan, Křenek František, Drga Jan, Drgová Anděla a jiní. Řídícím učitelem byl Alois Šlezar. Byl to mladý učitel. Pocházel z Přeměslovic z Hané.

Školní rok 1926/27: Škola je opět jednobřídní s názvem „Obecná škola s českým jazykem vyučovacím v Sedlnicích.“ Řídícím učitelem je opět Alois Šlezar. Umístěna je opět v rámku.

Školní rok 1927/28: Alois Šlezar odešel a na jeho místo nastoupil František Kostečka ze Loběslavi. Posledně vyučoval v Budovicích.

Škola je nadále jednobřídní. Umístěna je v rámku.

Školní rok 1928/29, 1929/30, 1930/31: Škola byla jednobřídní. Řídícím učitelem byl František Kostečka. Umístěna byla v rámku.

Školní rok 1931/32: Řídícím učitelem byl František Kostečka. Škola byla přemístěna ze rámku do statku pana Bedřicha Řihy č. 339 v jižní části obce. V uvolněné místnosti v rámku byla otevřena česká mateřská škola.

Školní rok 1932/33: Řídícím učitelem zůstal František Kostečka.

Škola byla jednobřídní. Umístěna byla opět ve statku p. Řihy.

Školní rok 1933/34: Škola byla dvoubřídní. Obě učebny byly ve statku pana Řihy. První třídu vyučoval řídící učitel František Kostečka, druhou třídu učitelka Jarmila Čermáková z Frydecka.

Školní rok 1934/35: Škola byla opět dvoubřídní. Po odchodu Františka Kostečky se stal řídícím učitelem Vladimír Pražák z Podivína. Třídy byly opět ve statku p. Řihy.

Školní rok 1935/36: V tomto školním roce byla již škola trojbřídní. Dvě třídy byly u p. Řihy, třetí třída a kancelář u p. Aloise Holuba v nedokončené novostavbě. Řídícím učitelem byl Vladimír Pražák. Dále vyučovali na škole Helena Králová-Pokorná a Jan Černý. Domácím naukám vyučovala A. Chládková. Přechodně působila na škole

literní učitelka Bartoňková. Za řídicího učitele Pražáka byly učiněny první přípravy ke stavbě nové školní budovy. Tento vedl usokerská jednání na spolupráce s Národní jednotou. Inspektorátu státních menšinových škol byly zaslány fotografie vadného umístění školy ve statku p. Říhy. Plány byly zhotoveny a po dvouletých přípravách bylo započato se stavbou školy. Dne 30. května 1936 byla stavba ministerstvem školství povolena. Toto rozhodnutí bylo postoupeno odboru Národní jednoty, který se zavázal, že postaví školu vlastní své pomocí. Pražák započaté dílo nedokončil. Odešel koncem školního roku 1935/36 do nového působení. Na jeho místo přešel odborný učitel Josef Bouchal, který pokračoval v díle Pražákově. Také ostatní učitelé odešli a nastoupili učitelé noví.

Školní rok 1936/37: Správcem školy byl jmenován odborný učitel Josef Bouchal z Brodku u Konic. Již za učitele Pražáka byly činné pokusy o zřízení měšťanské školy. Žádost byla zamítnuta. Otevření měšťanské školy bylo umožněno za podpory Národní jednoty pro východní Moravu se sídlem v Olomouci. Josef Bouchal byl jmenován ředitelem měšťanské školy a správcem obecné a mateřské školy.

Obecná škola byla dvoutrúdní. Jedna trúda byla u Říhy, jedna u Holubí. Vyučovali: Marie Kolářová z Nového Jičína a Jarmila Šlámová ze Zubí. Jako hospitant působila na škole Bedřiška Kolářová, sestra Marie Kolářové.

Na měšťanské škole vyučovali Stanislav Mikulka, Josef Bouchal a Zdeněk Vojta ze Šramberka. Vyučovalo se jenom v první trúdě. Přechnodně na škole působili: Zdenka Hortlíková, M. Plívková, A. Barveníčková a Václav Ševčík. Domácím naukám vyučovala Al. Zalloukalová.

Školní rok 1937/38: Obecná škola byla opět dvoutrúdní. Vyučovali: Marie Čechová z Libhoště a Jaroslav Žárský z Hájova.

Měšťanská škola již měla 2 třídy. Učitelství bylo stejné jako v minulém roce. Na podzim v roce 1937 byla škola přestěhována do nově postavené školní budovy. Konec školního roku byl velmi bohatý. 21. května 1938 byli povoláni do zbraně učitelé-vojáci. Učitelství se neustále střídalo. Čeští menšináři prožívali těžké chvíle. V pohyblivých dnech otevřeli čeští menšináři novou školu slavnostním způsobem dne 22. května 1938. 139-141

Školní rok 1938/39: Vyučování bylo zahájeno ve velmi pohyblivé době. Československý lid prožíval smutné chvíle. Škola musela být hlídána četnictvem a střeleckými strážními oddíly Národních jednot. Poměry byly den ode dne rozháranější. Dne 10. října 1938 byla obec Sedlnice obsazena německým vojskem v důsledku ujednání čtyř velmocí (Německo, Itálie, Anglie, Francie) v Mnichově. Učitelstvo se muselo z obce vystěhovat. Veškeré zařízení zůstalo ve škole. Výsledek práce české menšiny je zničen. Němci se nastěhovali do budovy a přeměnili ji sami na německou měšťanskou školu. Poradění byla tato zrušena a v budově byl umístěn lazareť. Zařízení bylo odvezeno do německé obecné školy a zčásti zničeno. V zápisu o činnosti odboru Národních jednot v Sedlnicích bude pojednáno o tom, jak byla postavena nová škola. 142 143-149

Rok 1945.

V prvních květnových dnech roku 1945 nebylo možno zahájit vyučování ve školách. Německé děti nebyly vyučovány až do odsunu v roce 1946. Okna v obou budovách byla vytlučena. Pomůcky byly rozházeny a neuspořádány. Budova české menšinové školy byla bez nábytku a bez pomůcek. Nebylo také učitelů. O uvedení škol do pořádku se staral učitel František Mácha z Rychaltic. Obě budovy byly vyčištěny, vymalovány a rávady a škody způsobené válkou odstraněny. Nábytek a pomůcky bývalé německé školy byl rozdě-

len do obou škol. Obecná škola byla umístěna v budově bývalé německé školy, měšťanská škola v budově bývalé české menšinové školy. Vyučování bylo zahájeno v obou školách dne 1. září 1945. K měšťanské škole byla přiškolena část obce Libhoště a část obce Barbošovice. V roce 1948 obdržely školy v důsledku vydání nového školského zákona nové názvy. Obecná škola se od té doby nazývala školou národní, měšťanská škola školou střední II. stupně.

Na škole obecné-národní působili během 8mi let tyto učitelé:
Školní rok 1945/46: řídící učitel: Žárský Jaroslav a Hájova, učitelé: Irena Lankočí a Příbora, Marie Starová a Libhoště, Felix Dobiáš a Příbora, Marie Horutová a Libhoště, náboženství František Frömmel.

340-341
Školní rok 1946/47: řídící učitel: Žárský Jaroslav, učitelé: Hedvika Holubová a Příbora, Irena Lankočí, Vladislava Dobiášová a Příbora, Felix Dobiáš, náboženství František Frömmel.

342-344
Školní rok 1947/48: řídící učitel: Žárský Jaroslav, učitelé: Hedvika Holubová, Irena Lankočí, Vladislava Dobiášová, Felix Dobiáš, náboženství: laická učitelka náboženství Jiřina Kabátová a Hájova.

345-346
Školní rok 1948/49. ředitel školy: Žárský Jaroslav, učitelé: Vladislava Dobiášová, Irena Lankočí, Hedvika Hlodulková-Holubová, František Mácha, ruční práce: Anastaxie Dobiášová a Trenštalů, Vladimír Lux a Nového Jičína a Marie Horutová a Libhoště, náboženství: laická učitelka Jiřina Kabátová.

345-2
349
Školní rok 1949/50: ředitel: Žárský Jaroslav, učitelé: Marie Horutová, Hedvika Hlodulková, Vladislava Dobiášová, Josef Svábenický a Kulné Hory, František Mácha, náboženství: laická učitelka Jiřina Kabátová.

350-352
Školní rok 1950/51: Dnem 1. 7. 1950 byl přeložen ředitel školy Jaroslav Žárský na národní školu v Rybí jako ředitel. Ředitelem školy byl jmenován učitel František Mácha ze Sedlnic,

kteří na škole působil: Učitelé: Václav Háša ze Suchdolu, Vlasta Hrubá z Přibora, Božena Svábenická z Přibora, Hedvika Škodulková, Vladislava Dobiášová, Marie Horudová, Josef Svábenický, náboženství: duchovní Alois Marcol ze Sedlnic.

Školní rok 1951/52: ředitel školy: František Mácha, Háša Václav, Miloslava Heislerová z Přibora, Hedvika Škodulková, Božena Svábenická, Josef Svábenický, Drahoslava Jančarová, náboženství: Alois Marcol.

Školní rok 1952/53: ředitel školy: František Mácha, učitelé: Jan Heisler z Přibora, Miloslava Heislerová, Vlasta Vaňková - Kulová z Přibora, Hedvika Škodulková, Božena Svábenická, Drahoslava Olejáková - Jančarová ze Sedlnic, náboženství: Alois Marcol, duchovní.

Na škole měšťanské - střední působili od r. 1945 do r. 1953 tyto učitelé:

Školní rok 1945/46: ředitel: Josef Bouchal, který působil na škole jako ředitel před okupací obce v r. 1938, učitelé: Krejmer Jaroslav ze Lénova, Mácha František z Rychaltic, Rečka Jaroslav z Klokočova, Zdeněk Janečka z Přibora, Anna Tichánková z Přibora, Marie Zavadilová ze Suchdolu n. O.

Školní rok 1946/47: Pro špatný zdravotní stav ředitele Bouchala byl pověřen správou školy učitel Antonín Šnajdar z Přibora. Učitelé: Josef Lošák ze Lávišic, Janečka Zdeněk, Rečka Jaroslav, Tichánková Anna, přechodně učily na škole Helena Baarová z Třebneku a Jarmila Horáková z Nového Jičína.

Dne 15. února 1947 zemřel po půlroční nemoci dosavadní ředitel školy Josef Bouchal. Pochován byl v Prosenicích na Hané.

Školní rok 1947/48: Od 1. září 1947 byl jmenován ředitelem školy odborný učitel František Rozeknal z Přibora. Místo nenastoupil protože vykonával funkci předsedy okresního národního výboru v Novém Jičíně. Správou školy byl pověřen odborný učitel

Jan Filip z Příbora. Učitelé: Božena Pokorná z Příbora, Zdeněk Janečka, František Mácha, Josef Lošák, Anna Tichánková, domácí nauky Olga Mičunková z Nového Jičina, náboženství Jindřich Weikrich, kooperátor z Bartošovic.

Školní rok 1948/49: Jan Filip, pověřený správou školy, učitelé: Božena Pokorná, Zdeněk Janečka, Felix Dobiáš z Příbora, Miluše Kopalová z Ostravy, domácí nauky Olga Andělová - Mičunková, náboženství: Jindřich Weikrich z Bartošovic a duchovní Rybenský z Příbora.

Školní rok 1949/50: ředitel: Jan Filip, učitelé: Božena Pokorná, Bohumil Londin z Příbora, Ladislav Prusenovský z Příbora, profesor Julius Nedoma z Příbora, profesorka Ljubov Isajevová z Brna, profesor Josef Gloza ze Luchdolu, domácí nauky Olga Andělová, náboženství laická učitelka Jiřina Pustějovská z Lichnova.

V tomto roce spadala pod správu sedlnické střední školy správa neúplné střední školy v Bartošovicích.

Školní rok 1950/51: ředitel Jan Filip, učitelé: Jan Heister z Příbora, profesor František Marušan z Příbora, Bohumil Londin, Emerich Miček z Příbora, profesor Ladislav Müller z Příbora, Božena Pokorná, Jarmila Sýsllová. Od prvního ledna byly dvě pobočné třídy v Bartošovicích osamostatněny. Správou neúplné střední školy byl pověřen učitel Ladislav Prusenovský.

Školní rok 1951/52: ředitel Jan Filip, učitelé: Ladislav Müller, Bohumil Londin, Emerich Miček, Božena Pokorná, Vlasta Londinová - Hrubášová, Věra Lokolová ze Luchdolu, náboženství Jiřina Pustějovská, laická uč. náboženství a duchovní Alois Marcol.

Školní rok 1952/53: ředitel: Jan Filip, učitelé: Bohumil Londin, Emerich Miček, Ladislav Müller, Věra Lokolová, Miloslav Babinec z Drnholce, náboženství duchovní Alois Marcol.

Na obou školách působilo hodně učitelů z Příbora. Všichni

denně do školy dojížděli. V roce 1950 bydlel v obci pouze jeden učitel. V roce 1953 byl vydán nový školský zákon. Podle tohoto zákona byly obě školy národní i střední spojeny v jednu školu.

Přehled o počtu tříd a slavech žactva od r. 1945 do r. 1954:

Obecná - od r. 1948 národní škola:

Školní rok	P o č e t				Podle náboženského vyznání				
	tříd	chlapců	dívek	všech	římsko-katolickí	bez vyznání	čsl. náb.	pravosl.	evang. čsbr.
1945/46	4	63	74	137	130	1	1	-	-
1946/47	5	84	79	163	?	?	?	?	?
1947/48	5	95	79	174	170	2	1	1	-
1948/49	6	97	89	186	180	2	1	3	-
1949/50	6	109	86	195	188	2	2	2	1
1950/51	7	115	88	203	198	1	1	2	1
1951/52	6	115	92	207	200	3	-	2	2
1952/53	7	114	101	215	208	3	-	2	2

měšťanská škola - od r. 1948 střední škola:

1945/46	4	77	72	149	142	3	2	-	2
1946/47	4	81	73	154	137	4	1	-	3
1947/48	4	60	49	109					
1948/49	4	69	59	128	nebylo možno zjistit.				
1949/50	5	81	85	166					
1950/51	4	75	76	151					
1951/52	4	78	68	146					
1952/53	4	?	?	144					

Od roku 1945 až do roku 1954 počet žáků ve školách se zvyšoval. V obou školních budovách bylo málo učeben. Proto bylo nutno v obou školách křešit byty a křídil z nich učebny. Příčinou velkého počtu dětí bez sprábroval v dom, že mezi osídlepci bylo hodně mladých lidí a mladých rodin a rodin početných.

Újerdní měšťanskou školu navštěvovali žáci ze Sedlnice, z Libhoště a z Bartošovic.

Školní rok:	Sedlnice:	Libhošť:	Bartošovice:	Celkem:
1946/47	78	48	19	145
1947/48	65	32	10	107
1948/49	68	43	17	128
1949/50	88	43	35	166
1950/51	?	?	Pobočka se 2 třídami a 56 žáky	151
1951/52	101	35	10	146

Do roku 1948 trvala povinná školní docházka do 14 let. Od roku 1948 do roku 1953 trvala do 15 let. Po vyjití školského zákona v roce 1953 byla stanovena školní docházka opět na dobu osmi let t. j. do 14 let.

Školní rok 1953/54:

Podle nového školského zákona byla zřízena v Sedlnicích osmi-letá střední škola. Školy národní a střední byly spojeny v jednu školu. Všechny třídy byly umístěny v budově národní školy. V budově měšťanské školy se nevyučovalo. Byl zde byl znovu obnoven a přidělen zástupci ředitele školy Jaroslavu Šbrakošovi. Školní rok byl slavnostně zahájen dne 1. září na účasti zástupců MNV, strany, složek a JZD. Škola měla v tomto školním roce 9 tříd s 302 žáky. Na škole vyučovalo 11 učitelů. O budovu se starali 3 správní zaměstnanci. Ředitelem osmi-leté střední školy byl navržen a ministerstvem školství schválen dosavadní ředitel střední školy Jan Filip. Jeho zástupcem byl navržen dosavadní ředitel národní školy František Mácha, který funkci nepřijal. Místo něho byl zástupcem ustanoven Jaroslav Šbrakoš, původem z Příbora, který posledně působil jako ředitel střední školy v Neplachovicích u Opavy.

V školním roce 1953/54 působili na škole tyto učitelé: ředitel Jan Filip, zástupce ředitele Jaroslav Štrakoš, učitelé: Hedvika Šlodůlková, Marie Kašparová, Drahomíra Olejáková, přechodně Svatava Ladílková, Ludmila Larecká, Mácha František, Londinová Vlasta, Emerich Míček, Londin Bohumil, Božena Pokorná. Podřízení učitelé měli trvalé bydliště v Sedlnicích, všichni ostatní dojížděli z Příbora.

Školní rok 1954/55: V tomto školním roce měla škola 11 tříd s 308 žáky, 13 učitelů a 3 správními zaměstnanci. Pobočky první, druhé a třetí třídy bylo nutno umístit opět v budově dřívější střední školy, protože v hlavní budově nebylo dost učeben. Do těchto tříd chodili žáci z horního konce obce. Na škole působili tyto učitelé: ředitel Jan Filip z Příbora, zástupce ředitele Jaroslav Štrakoš ze Sedlnic, Drahoslava Olejáková ze Sedlnic, Hedvika Šlodůlková z Příbora, Marie Kašparová ze Sedlnic, Ludmila Larecká ze Sedlnic, Blažena Urbicová ze Sedlnic, Sylva Rycová z Příbora, Božena Svabnická z Příbora, František Mácha ze Sedlnic, Vlasta Londinová ze Sedlnic, Božena Pokorná z Příbora, Bohumil Londin ze Sedlnic. Správní zaměstnanci: Anička Lindlerová, Anežka Rajnochová a Julie Klosová.

392-393

384
386-392

Inspekce na školách:

Národní škola:

- 21. 5. 1948 Klaudius Bechný, okresní školní inspektor z N. Jičína,
- 20. 4. 1949 František Rozehnal, okresní školní inspektor z N. Jičína,
- 19. 5. 1947 Holub Alois, okresní školní inspektor z N. Jičína,
- 23. 5. 1950 František Rozehnal, okresní školní inspektor z N. Jičína,
- 17. 4. 1953 Hermína Válová, okresní školní inspektorka z N. Jičína,

Střední škola:

- 19. 5. 1947 Alois Holub, okresní školní inspektor z N. Jičína,
- 31. 5. 1948 Klaudius Bechný, okresní školní inspektor z N. Jičína,

20.4. 1949 František Rozehnal, okresní školní inspektor z N. Jičína,
19.4. 1950 František Rozehnal, okresní školní inspektor z N. Jičína,
26.1. 1953 Ludvík Dlouhý, okresní školní inspektor z N. Jičína,
Osmiletá střední škola:
22. a 23.10. 1953 Hermína Válová, okr. školní inspektorka z N. Jičína,
8., 9. a 10.11. 1954 Ludvík Dlouhý, okr. školní inspektor z N. Jičína,

Sdružení rodičů a přátel školy:

Při obou školách bylo každoročně ustaveno Sdružení rodičů a přátel školy. Činnost těchto sdružení se soustředila na hmotnou pomoc škole. V posledních letech byly sdruženími pořádány plechy s dobrými finančními výsledky. Z výtěžků podniků byly nakoupeny 2 promítací filmové přístroje, 1 přístroj byl darován. Přístroje byly pořízeny nákladem 72.000 Kčs staré měny. Dále přispělo sdružení obnosem 14.000 Kčs na postavení kuchyňského sporáku v národní škole, obnosem 20.000 Kčs na nátěr oken a obnosem 11.000 Kčs na malbu školy. Také na školní stravování v obou školách sdružení přispívalo. Zájem sdružení o vlastní výchovnou práci školy byl malý.

Předsedy Sdružení rodičů a přátel školy byli:

Národní škola: Josef Slovák, dělník z č. 131, Robert Klos, dělník z č. 179,
(Robert) Emil Frydrych, dělník z č. 149.

Střední škola: Jaroslav Krompolec, horník z č. 154, František Juřena, dělník z č. 214.

Osmiletá střední škola: František Juřena, dělník z č. 214.

Mateřské školy.

Děti ve věku od 3 do 6 let navštěvují mateřskou školu. Mateřská škola byla otevřena již v roce 1945. Byla umístěna v jedné třídě národní školy. V roce 1953 byly zřízeny v obci dvě mateřské školy s celodenní péčí. Děti v nich jsou po celý den

(také) a jsou zde také stravovány. První mateřská škola s celodenním provozem byla zřízena přeměnou z dětských jeslí a je umístěna v obecní budově č. 217. Druhá mateřská škola s celodenním provozem vznikla přeměnou dosavadní mateřské školy a byla umístěna v bývalém hostinci č. p. 41 v dolní části obce. Tak bylo postaráno o děti zaměstnaných matek.

V mateřských školách působily od roku 1945 do konce roku 1954 tyto učitelky: Drahomíra Zdráhalová z Nového Jičína, Bernardeta Ručková z Nového Jičína, Zdenka Štréková z Nového Jičína, Zdenka Štěpánková z Valašského Meziříčí, Marie Podžorná z Příbora, Božena Prádková ze Lednic, Jarmila Pavličková z Nového Jičína.

Do roku 1953 byla správa mateřské školy se správou národní školy. V roce 1953 byla jmenována pro obě školy ředitelkou učitelka Božena Prádková.

8. Kultura a osvěta.

O osvětovou a kulturní činnost v obci se starala až do počátku roku 1950 Místní osvětová rada. Místní rada osvětová byla složená ze zástupců všech složek, organizací, spolků a politických stran. Tito zástupci si volili předsedu, místopředsedu, jednatele a pokladníka. Všechny funkce byly čestné. Při Místní osvětové radě byl ustanoven divadelní odbor, který měl vlastní volené činovníky a samostatnou pokladnu. V roce 1950 došlo v celém státě k reorganizaci státní péče osvětové. V každé větší obci byla zřízena Osvětová beseda. Také ve zdejší obci byla zřízena Osvětová beseda. V čele osvětové besedy stál její ředitel. Ten pobíral za tuto práci měsíční peněžitou odměnu ve výši 300 Kčs staré měny, později 60 Kčs nové měny. Prvního ředitele jmenoval okresní národní výbor, později rozhodoval o osobě ředitele osvětové besedy místní národní výbor. Ředitelem byli zpravidla jmenováni učitelé zdejší školy. Jejich úkolem bylo organizovat a řídit veškerou kulturní činnost v obci a spravovat majetek. Majetek osvětové besedy činil k 31. prosinci 1953 asi 60.000 Kčs nové, nynější měny. Také místní hudba, která byla zřízena v obci v roce 1946 a která byla organizována jako odbočka svazu lidových hudebníků, stala se od roku 1952 součástí Osvětové besedy. Od roku 1945 až do dneška nemůžeme hovořit o soustavné činnosti kulturní. Veškeré podniky byly pořádané příležitostně a nahodile.

Doué jeviště Aby byla umožněna čilejší kulturní činnost, bylo nutno sbudovat a zdokonalit některá kulturní a osvětová zařízení. Staré jeviště bylo malé a nízké s nedokonalým osvětlením a bez šaten. Proto v r. 1949 a 1950 bylo jeviště přestavěno, provedena přístavba šatny a rozšíření sálu v obecním hostinci. Jevišť není nyní největší, vyhovuje však plně divadelním souborům i při předvádění větších her. V léze budově je umístěno i místní kino. Pro kulturní účely

byla opravena v letech 1952-1954 rchaťralá budova bývalého rámu-
ku. Zámeček byl opraven nákladem 68 000 Kčs, přepočteno na dnešní mě-
nu. Všechné práce byly provedeny místními řemeslníky. Celou opravu
rámku organizovali místní občané František Hanzelka a učitel Fran-
tišek Máchal na podporu okresního osvětlového inspektora Pavla
Ruckého a okresního knihovního inspektora Stanislava Lakoly. Tím-
to byl rámeček opraven bylo získáno 7 pěkných místností a 2 místnos-
ti pro byt domovníka. V příslušné době jsou zde umístěny: kance-
lář Osvětlové besedy, obecní knihovna, redakční jířba českosloven-
ského červeného kříže, klubovna Svazu české mládeže a sál pro před-
nášky pro 60 lidí. Spolky a organizace konají zde své schůze, shromáždě-
ní, školení a pod. Tak se stala rchaťralá budova starého rámu kul-
turním střediskem všeho obyvatelstva obce.

Adaptace,
zámeček
budovy.

15-18

Významné kulturní podniky:

Dne 21. května 1945 byla uspořádána první oslava v obci. Byla to o-
slava příměří uzavřeného mezi spojeneckými veliteli a zástupci ka-
pitulujícího Německa dne 9. května 1945. Protože v obci v tento den
bylo asi 580 obyvatel české národnosti, zúčastnili se oslavy také
občané z Libhoště, kteří přišli v průvodu s hudbou. Průvod se se-
řadil u měšťanské školy a s hudbou odešel k hrobu padlých pu-
doarmějců před budovu místního národního výboru. Za občany
z Libhoště promluvil řidič učitel Čech, za sedlnické občany u-
čitel František Máchal. Po skončení slavnosti se konala lidová
veselice.

Oslava uza-
vržení příměří.

Dne 19. srpna 1945 se konala v obci národní slavnost - otevření
českých škol, předání půdy českým zemědělcům
a zakončení prvních svobodných řání. Slavnosti
se zúčastnilo asi 4500 lidí z celého okolí. Učin-
kovala hudba I. československé tankové brigády
z Ostravy. Skupina mládeže z Hukvald zatančila

Národní slavnost.

150-167

národní tance. Slavnost byla zahájena velikým průvodem od měšťanské školy a konala se v náměstném parku. Ze slavnosti byly poslány pochvalné telegramy prezidentu republiky a představitelům vlády. Celá vesnice byla slavnostně vyzdobena.

Odkaleni
pomníku
padlým rudo-
armějcům.

168-170

Ve středu dne 7. listopadu 1945 byl odhalen pomník padlých rudoarmějců, kteří padli na půdě obce Sedlnice při osvobozovacích bojích ve dnech 2.-5. května 1945. Pomník byl pořízen nákladem 20.000 Kčs. Jeho autorem je akad. sochař Vávra z Ostravy. Celý náklad byl uhrazen výnosem sbírky mezi občany. Na slavnosti promluvil nástupce Rudé armády. Jeho jméno není známo.
Text pomníku:

**ПАВШЫМ ГЕРОЯМ ОСВОБОДИТЕЛЯМ
PADLÝM HRDINŮM OSVOBODITELŮM.**

3.-4.5. 1945.

**ТАРАСЕНКО МИХАИЛ ГРИГОРЕВИЧ
ЛИТВЕНЮК АНДРЕЙ СЕМЕНОВИЧ
СЕРЖАНТ КЛИПОВ ИВАН
ЕМЕЛЬЯН ВАСИЛЬЕВИЧ
СЕРЖАНТ ШЕДРИН ТИМОФЕЙ
МИХАИЛОВИЧ
МЛАДШИЙ ЛЕЙТЕНАНТ КАЗАНОВ
ВАЛЫНЕЦ ИВАН**

И СЕМЬ БЕЗИМЯННЫХ БОЙЦОВ
a sedm neznámých vojinů.

Росخوانі рудоармєјці були в росе 1946 převeze-
ні на істředні хібілов совєтскыч падлých војá-
кѹ. В росе 1954 был около помніку поставен
новѹ плѹб.

Dne 22. května 1948 uspořádal místní odbor Národní jednoty oslavu 10. výročí otevření bývalé české menšinové školy v Sedlnicích. O sbudování školy a úkolech Národních jednot v bývalé republice promluvil řídící učitel Jaroslav Zárský, který na škole před okupací v r. 1938 působil. Při oslavě účinkovalo Pěvecké sdružení sokoloké kupy Jana Čapka z Ostravy. Sdružení řídil hudební skladatel F. M. Hradil. Čistý výnos koncertu věnoval odbor Národní jednoty školám.

Oslava 10. výročí otevření nové české školy.

171

Dne 4. října 1950 karpívalo zdejšímu družstevníkům a občanům Pěvecké sdružení moravských učitelů na vedení profesora Jana Loupala. Koncert tohoto významného pěveckého sboru se všem přítomným velice líbil. Pro všechny členy sdružení byla uspořádána v hostinci v Borovci slavnostní večeře.

Dne 25. ledna 1951 navštívil zdejší obec sovětský delegát na I. čs. sjezdu obránců míru v Praze, spisovatel Alexej Surkov. Vzácný host se odebral do budovy národní školy kde jej přivítal předseda jednotného zemědělského družstva Alois Poláček. Sedlničtí školáci karpívali milému hostu několik písní. V rozhovoru s funkcionáři JZD projevil Surkov veliký zájem o práci družstva a o jeho příštích plánech. Pak se odebral do obecního hostince, kde byl pořádán družstevní bh. V naplněném sále promluvil Surkov k družstevníkům, které pozdravil jménem sovětských kolchozníků. Všichni přítomní Surkova nadšeně pozdravili. Zákyně národní školy předala vzácnému hostu knihu „Gralička“ od Mikuláše Alše s věnováním.

172

Dne 8. března 1951 uspořádalo ministerstvo zemědělství s ministerstvem informací a osvěty pro družstevníky v Sedlnicích. Radosný den všelxného JZD. V obci bylo ten den opravdu rušno. Prodejny přivezly družstevníkům na „Družstevní bh“ nejlepší zboží. Z celý

Děkovný dea
JZD.

173-175

den ubrýily prodejny skoro 1 milion korun. Dopoledne předal krajský ověřový inspektor, spisovatel Fran Směja občanům a družstevníkům zařízení kulturní jizbu v místnostech přezemí záruku. Ivan československých výtvarných umělců z Ostravy uspořádal při této příležitosti výstavu obrazů předních ostravských malířů. V dopoledních hodinách byly v budově č. 217 otevřeny jesle. Večer se občané a družstevníci ze Sedlnic a z okolních obcí shromáždili v sále obecního hostince, kde se konal kulturní a zábavný večer. Předseda jednotného zemědělského družstva Alois Poláček přivítal zástupce ministerstva zemědělství a informací, zástupce krajského výboru komunistické strany a lidové správy. Pak promluvil zemědělský referent krajského národního výboru poslanec Rudolf Svoboda. Pak předvedly kulturní pořad soubory svazu české mládeže z Kopřivnické Tábory. Nejvíce se líbil soubor bulharských učňů, který přelomným zatančil a zazpíval.

Zahájení
žně 1953

176

Dne 19. července 1953 proběhla obcí v dopoledních hodinách štafeta k Mexi národnímu dni demokratické mládeže v Bukurešti. Štafeta se po desáté hodině zastavila u budovy místního národního výboru, kde byla pozdravena shromážděnými občany a mládeží. V sobotu večer dne 18. července se konal „Radosný předvečer žně.“ Předvečer žně se konal v zámeckém parku. V 17 hodin se odebral od národního výboru do zámku průvod s hudbou. Ide vystoupil kulturní soubor „Vítězný únor“ z Kopřivnice. Členové místní odbočky červeného kříže předvedli polní cvičení. Místní sportovci besedovali u táborového ohně s čelnými sportovci ostravského kraje. Po setmění bylo promítáno několik filmů v přírodě. Pak vyhrávala k tanci místní dechová hudba. V tento den byla otevřena v zámku zdravotnická jizba červeného kříže. Radosného večera se zúčastnili zástupci okresního národního výboru a zástupci lisku a československého rozhlasu z Ostravy.